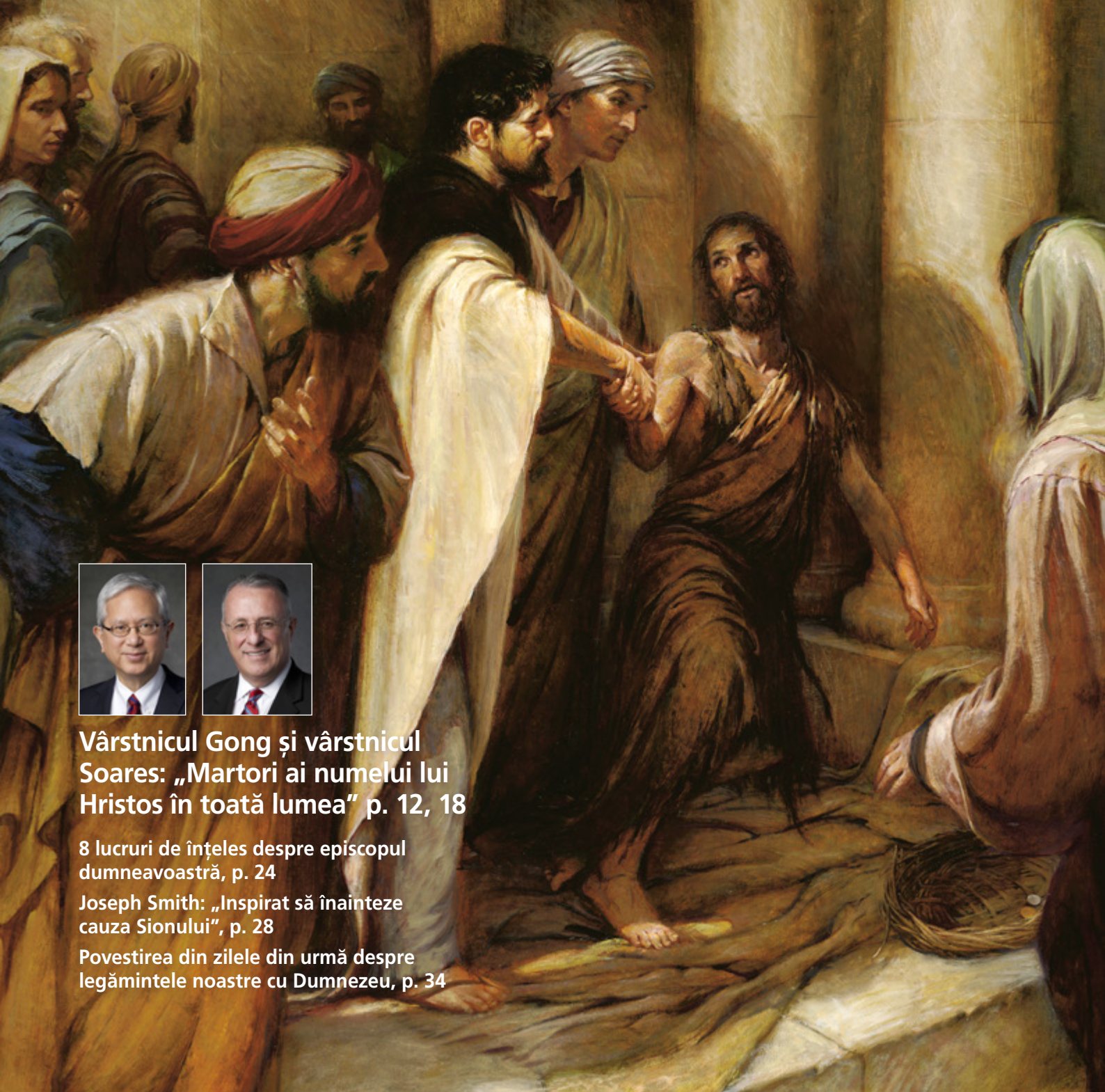

Liahona

Vârstnicul Gong și vârstnicul Soares: „Martori ai numelui lui Hristos în toată lumea” p. 12, 18

8 lucruri de înțeles despre episcopul dumneavoastră, p. 24

Joseph Smith: „Inspirat să înainteze cauza Sionului”, p. 28

Povestirea din zilele din urmă despre legămintele noastre cu Dumnezeu, p. 34

„FAPTUL DE A ȘTI CĂ
**PĂRINȚII NOȘTRI CEREȘTI AU
PLĂNUIT FERICIREA NOASTRĂ
COMPLETĂ ȘI EXALTAREA**

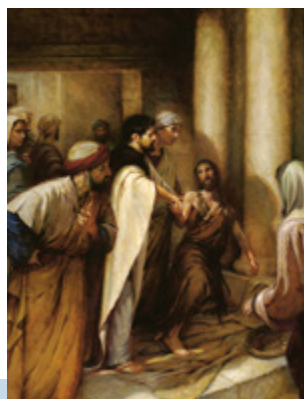
NOASTRĂ NE OFERĂ PERSPECTIVĂ,
NE AJUTĂ SĂ ÎNȚELEGEM
IDENTITATEA NOASTRĂ DE COPII
IUBIȚI AI UNOR PĂRINȚI DIVINI ȘI NE
MĂREȘTE ÎNCREDEREA ÎN DOMNUL
CHIAR ȘI ÎN PERIOADE DIFICILE.”

VĂRSTNICUL QUENTIN L. COOK

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

- 6** **Principii ale slujirii: Să găsim ajutor pentru a-i ajuta pe alții**
Cum știm când și cum să-i implinim pe alții în slujirea noastră?

PE COPERTĂ
Dar ce am, îți dau, de Walter Rane.

- 12** **Vârstnicul Gerrit W. Gong: Iubiți-L pe Domnul și încredeți-vă în El**
Vârstnicul D. Todd Christofferson

- 18** **Vârstnicul Ulisses Soares: Un om fără înșelăciune**
Vârstnicul Neil L. Andersen

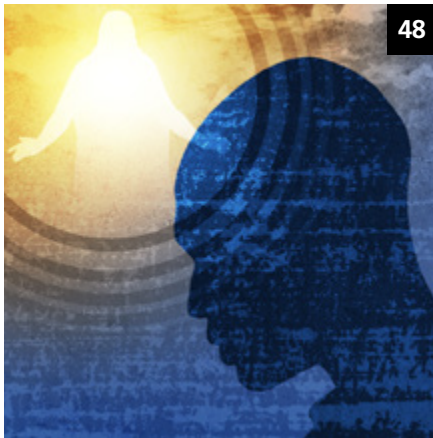
- 24** **Ce dorește fiecare episcop ca membrii episcopiei lui să știe**
Michael Meyers
Uneori uităm că episcopii sunt oameni ca și noi, făcând tot ce le stă în putință pentru a sluji bine în chemarea lor.

- 28** **Sfinții Relatări despre Biserică – Capitolul 8: Întemeierea Bisericii lui Hristos**
În timp ce Cartea lui Mormon este tipărită, mai mulți oameni sunt conduși spre adevărata Biserică. După publicare, Joseph organizează Biserica.

- 34** **Cât de milos a fost Domnul**
Vârstnicul Quentin L. Cook
Membrii vor fi inspirați când vor citi despre sfinți credincioși din zilele din urmă în noua istorie a Bisericii scrisă în mai multe volume.

RELATĂRI SCURTE

- 4** **Portrete de credință: Michael Isaac – Bydgoszcz, Polonia**
- 10** **Ceea ce credem: Unde merg banii din zeciuială**
- 40** **Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**
- 80** **Până ce ne vom revedea: Sprijinul nostru**
Președintele James E. Faust

48

- 44 Motivația noastră de a trăi conform Evangheliei**
Mindy Selu
Motivația noastră de a trăi în mod neprihănit se reduce la un singur lucru.
- 48 Primul pas către pocăință**
Aurilas Peterson
A fost nevoie de mult curaj să vorbesc cu episcopul meu, dar acest lucru mi-a schimbat viața.

Vedeți dacă puteți găsi Liahona ascunsă în acest număr. Indiciu: Cum lăsați lumina voastră să strălucească?

50

- 50 Să învățăm în modul Domnului**
Vârstnicul David A. Bednar
Când permitem Spiritului să ne învețe, capacitatea noastră de a învăța va crește.
- 54 5 moduri de a învăța de la conferința generală**
Iată câteva idei pentru a învăța mai mult din mesajele de la conferința generală.
- 56 Învățați de Duhul Sfânt**
Acești adolescenți împărtășesc ceea ce au aflat la conferința generală.
- 58 Afiș: Dacă veți asculta**
- 59 Date referitoare la conferința generală**
- 60 Întrebări și răspunsuri**
Cum pot invita Spiritul în casa mea când oamenii se ceartă sau nu se înțeleg?
- 62 Căi care vă pregătesc pentru viitorul vostru**
Experiențele a patru tineri adulți vă pot arăta cum să aveți succes în viitor.

72

- 66 Împărțirea de cartonașe despre dragostea lui Dumnezeu**
Allie B.
Când ne-am mutat, am observat că nu erau foarte mulți membri în ramura noastră. Astfel, m-am hotărât să fac ceva în această privință.
- 67 Rugăciune din canion**
Carsen K.
Mi-a fost teamă că nu am fi găsit niciodată drumul înapoi la mașină.
- 68 Să strălucească lumina voastră: Strălucire puternică în Republica Cehă**
- 70 Apostoli depun mărturie despre Hristos**
Vârstnicul Jeffrey R. Holland
- 71 Pagina noastră**
- 72 Credință, speranță și har – Partea 3: Speranță în Olanda**
Megan Armknecht
- 74 Club de lectură din Cartea lui Mormon**
- 75 Eroi din Vechiul Testament: Estera a fost curajoasă**
- 76 Povestiri din scripturi: Estera împărăteasa**
Kim Webb Reid
- 79 Pagină de colorat: Pot să-i ajut pe alții să se simtă iubiți**

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Covorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Hugo E. Martinez

Redactori asistenți: Randall K. Bennett, Becky Craven

Consultanți: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Christina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Francisca Olson

Colectiv de redactare și editare: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director general artistic: J. Scott Knudsen

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Susan Lofgren, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune
Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Troy R. Barker

Distribuire:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prețul abonamentului pe un an: 6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ldschurch.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă” sau „îndrumător”) este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fiijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista *Liahona* pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 21 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Mai multe informații online

Citiți articolele și trimiteți articolul dumneavoastră la liahona.lds.org.

Găsiți mesaje care inspiră
(în limba engleză, portugheză
și spaniolă) pe
facebook.com/liahona

Trimiteți întrebări și sugestii la
liahona@ldschurch.org

Abonați-vă pe store.lds.org
Sau vizitați un centru de distribuire,
întrebați conducătorii episcopiei ori sunați
la 1-800-537-5971 (S.U.A. și Canada)

PICTOGRAMA DE LA GETTY IMAGES

TEME DIN ACEST NUMĂR

Cifrele reprezintă prima pagină a articolului.

Adversitate, 4

Bizuire pe forțele proprii,
40, 62

Cartea lui Mormon,
28, 74

Conducători ai Bisericii,
12, 18

Conferința generală,
54, 56, 58, 59

Credință, 4, 40, 42, 44

Curaj, 75, 76

Dragoste, 66, 79

Duhul Sfânt, 50, 56, 60

Episcopi, 24, 48

Exemplu, 68

Iertare, 48, 72

Istoria Bisericii, 28, 34

Isus Hristos, 44, 70

Învățare, 50

Joseph Smith, 28, 34

Loc de muncă, 62

Mărturie, 56, 68, 71

Muncă misionară,

43, 66

Pocăință, 48

Profeți, 42, 71, 80

Revelație, 41, 50

Rugăciune, 4, 40, 41,
67, 68

Slujire, 6, 24

Tatăl Ceresc, 34, 43

Temple, 42, 71

Unitate, 24, 43, 60

Vechiul Testament,
75, 76

Zeciuială, 10

PORTRETE ALE CREDINȚEI

„Bolile pot aduce multe lucruri bune”, a spus Michael, care suferă de insuficiență renală. Pentru că boala sa l-a ajutat să-și mărească recunoștința față de Evanghelie, el a spus: „Este o încercare bună”.

FOTOGRAF LESLIE NILSSON

Michael Isaac

Bydgoszcz, Polonia

La început am fost furios.

Am spus în rugăciune: „De ce eu?”. „Ți-am slujit, Doamne.” După o perioadă, am înțeles. În scripturi ni se spune: „Acela care are credință în Mine pentru a fi vindecat, și nu este osândit la moarte, va fi vindecat” (D&L 42:48).

Membrii Bisericii continuă să se roage pentru mine, dar starea mea se agravează. Ei cred că rugăciunile lor nu sunt ascultate, dar sunt ascultate pentru că ei devin oameni mai buni iar eu simt dragostea pe care mi-o arată.

Chiar dacă aș fi sănătos, cât timp mi-ar mai rămâne de trăit având în vedere vârsta mea? Totuși, am multe lucruri înaintea mea.

Am Biserica. Am o modalitate de a-L contacta pe Dumnezeu prin intermediul rugăciunii, postului și al tuturor lucrurilor pe care le facem. De ce altceva mai am nevoie?

Uneori îmi spun: „Poate acesta este motivul pentru care sunt bolnav – să pot înțelege din ce mare lucru fac parte, ce măreață este această cauză”.

AFLAȚI MAI MULTE

Aflați mai multe despre înfruntarea problemelor din viață cu ajutorul puterii speranței de la președintele Russell M. Nelson pe lds.org/go/10185.

Găsiți mai multe Portrete de credință pe lds.org/go/18.

Principii ale slujirii

SĂ GĂSIM AJUTOR PENTRU A-I AJUTA PE ALȚII

*Cum îi implicăm pe alții când avem nevoie de ajutor în eforturile noastre de a sluji?
Participați la interviuri privind slujirea și la adunările de consiliu din prima duminică.*

Când scleroza multiplă a constrâns-o pe Kathy să stea într-un scaun cu rotile, ea a descoperit că avea nevoie de ajutor în fiecare seară pentru a fi ridicată din scaunul ei și așezată în pat. Însărcinarea era prea mare pentru oricare dintre membri. Astfel, Cvorumul Vârstnicilor s-a sfătuit cu privire la situația ei și a decis să facă un program pentru a-i oferi ajutor în fiecare seară¹.

Pe măsură ce ajungem să cunoaștem nevoile și punctele forte ale celor cărora le slujim, putem descoperi că avem nevoie de ajutor pentru a răspunde nevoilor lor. Interviurile privind slujirea și adunările de consiliu din prima duminică sunt două ocazii de a discuta despre cum să-i implicăm pe alții după cum este necesar.

Interviuri privind slujirea

Aceste interviuri trimestriale dintre surorile care slujesc și președinția Societății de Alinare sau frații care slujesc și președinția Cvorumului Vârstnicilor sunt singurul raport

formal pe care îl facem cu privire la cei cărora le slujim. Interviul este o ocazie oferită, cel puțin o dată pe trimestru, (1) să ne sfătuim cu privire la punctele forte, nevoile și încercările familiilor și persoanelor desemnate, (2) să stabilim la soluționarea căror nevoi poate ajuta cvorumul, Societatea de Alinare sau consiliul episcopiei și (3) să învățăm de la conducători și să primim încurajări în legătură cu eforturile de slujire.

Președintele Cvorumului Vârstnicilor și președinta Societății de Alinare comunică nevoile importante episcopului și primesc sfaturi și îndrumare de la el.

Puteți găsi mai multe informații despre interviurile privind slujirea pe ministering.lds.org.

Să facem ca interviurile privind slujirea să fie semnificative

Susținând declarația președintelui Russell M. Nelson despre modul în care programul

Articolele „Principii ale slujiri” sunt menite să ne ajute să învățăm să ne îngrijim unul de celălalt – nu să le împărtășim ca mesaje în timpul vizitelor. Când ajungem să-i cunoaștem pe cei cărora le slujim, Duhul Sfânt ne va îndemna să știm de ce mesaj ar putea avea nevoie pe lângă grija și compasiunea noastră.

ISUS I-A IMPLICAT PE ALȚII

Isus a hrănit o mulțime de 5.000 de oameni cu cinci pâini și doi pești mici. Citiți Ioan 6:5-14 pentru a identifica de câte ori i-a implicat Isus pe alții în acest act de slujire.

privind slujirea va fi un factor determinant care va influența viitorul Bisericii, vârstnicul Gary E. Stevenson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Realizarea viziunii dumnealui... poate fi bazată pe cât de bine frații și surorile care slujesc sunt învățați și angajați în cadrul interviului privind slujirea”².

Patru recomandări pentru frații și surorile care slujesc.

- Mergeți la interviu căutând îndrumare. Fiți pregătiți să învățați.
- Fiți pregătiți să discutați despre nevoile care necesită implicarea altor persoane.
- Concentrați-vă pe punctele forte și abilitățile persoanei, nu doar pe nevoi.
- Contactați președinția pentru a vă sfătui în perioadele dintre interviurile trimestriale după cum este necesar.

Cinci recomandări pentru conducători.

- Interviurile nu trebuie să fie lungi, dar alocați suficient timp pentru a avea interviul într-un loc care să vă permită să aveți o conversație semnificativă.
- Profitați de ocazie pentru a-i sluji fratelui sau surorii care slujește.
- Nu adresați întrebări care lasă impresia că doar numărați vizite sau bifăți pe listă un membru care a fost contactat („V-ați îndeplinit slujirea?”). Adresați întrebări care întăresc comportamentul

dorit („Ce îndemnuri ați simțit când v-ați rugat pentru familie? Ce s-a întâmplat când ați acționat conform acelor îndemnuri?”).

- Ascultați cu atenție și luați notițe.
- Sfătuiți-vă împreună. Echipele de slujire au dreptul să primească revelații cu privire la cei cărora sunt desemnate să le slujească.³

Întrebări și răspunsuri legate de interviurile privind slujirea

Ce este un interviu despre slujire?

Este o discuție între frații care slujesc și un membru al președinției Cvorumului Vârstnicilor sau între surorile care slujesc și o membră a președinției Societății de Alinare într-un cadru care le permite să caute și să primească inspirație de la Duhul Sfânt. Drept urmare, frații și surorile care slujesc pot fi inspirați să vegheze, să iubească, să predea și să aline în modul Salvatorului.

Este nevoie ca aceste interviuri trimestriale să fie făcute în persoană?

În mod obișnuit sunt conduse în persoană, dar ar putea fi ținute prin telefon sau online dacă întâlnirea față în față nu este posibilă. În general, ambii colegi trebuie să participe la interviu atunci când este cazul.

Care este scopul unui interviu privind slujirea?

Interviurile privind slujirea sunt o ocazie pentru frații și surorile care slujesc de a trece în revistă situațiile curente, de a face planuri de viitor și de a oferi ajutorul necesar persoanelor sau familiilor cărora le slujesc. Este un prilej de a discuta despre resursele pe care cvorumul și Societatea de Alinare le pot asigura.

Cum tratez problemele confidențiale sau delicate?

Frații și surorile care slujesc împărtășesc informații confidențiale doar președintelui Cvorumului Vârstnicilor sau președintei Societății de Alinare – sau direct episcopului. Informațiile confidențiale sau delicate nu trebuie să fie împărtășite în adunările de consiliu din prima duminică.

Puteți viziona prezentări video care arată interviuri privind slujirea pe ministering.lds.org.

Consilierea cu privire la nevoile altora este scopul principal al interviurilor privind slujirea. Vedeți, de asemenea, articolul din Principiile ale slujirii, „Discutați despre nevoile lor”, din numărul din septembrie 2018.

Adunările de consiliu din prima duminică

Pe lângă interviurile privind slujirea, adunările de consiliu din prima duminică reprezintă un alt mod de a-i implica pe alții în slujire. În cadrul adunărilor Cvorumului Vârstnicilor și ale Societății de Alinare, cei prezenți pot fi inspirați prin intermediul Spiritului și al altora din grup.

Scopul unei adunări de consiliu este de a:

- „[ne sfătui împreună] cu privire la responsabilitățile, ocaziile și problemele locale;
- [învăța] din cunoștințele și experiențele altora; și
- [stabili] modalități de a acționa în acord cu îndemnurile pe care le [primim] de la Spirit”⁴.

Adunările de consiliu sunt mai mult decât discuții: adunările ne îndrumă să acționăm în mod individual sau ca grup fiind inspirați de Spirit. În urma acestor adunări, membrii pot simți dorința de a face lucrarea Domnului.

Invitație la acțiune

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Rugăciunea noastră de astăzi este ca fiecare bărbat și femeie – și tinerii noștri băieți și tinerele noastre fete mai în vârstă – să [aibă] o dorință mai mare de a se îngriji unul de altul, motivați să facă acest lucru doar de dragostea pură a lui Hristos”⁵. ■

NOTE

1. Vedeți *Mormon Messages*, prezentare video „Lift”, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, în „Interviuri privind slujirea” (prezentare video), ministering.lds.org.
3. Vedeți Russell M. Nelson, „Slujire”, *Liahona*, mai 2018, p. 100.
4. *Vino și urmează-Mă – pentru Preoția lui Melhisedec și Societatea de Alinare*, *Liahona*, nov. 2017, p. 140; de asemenea, disponibilă pe comefollowme.lds.org.
5. Jeffrey R. Holland, „Fiți cu ei și întăriți-i”, *Liahona*, mai 2018, p. 103.

UNDE MERG BANII DIN ZECIUALĂ

Ce se întâmplă cu banii pe care îi plățiți ca zeciuială?

Dumneavoastră câștigați bani.

Donați zece la sută din venitul dumneavoastră ca zeciuială (vedeți D&L 119).

Înmânați plicul cu zeciuiala unui membru al episcopatului sau al președinției ramurii sau o trimiteți online la donations.lds.org

La sediul central al Bisericii, Prima Președinție, Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și Episcopatul care prezidează reprezintă Consiliul pentru folosirea zeciuiei (vedeți D&L 120). În conformitate cu îndrumarea Domnului, ei iau decizii inspirate cu privire la modul în care vor fi folosite aceste fonduri sacre ale zeciuiei.

ZECIUIALA POATE FI FOLOSITA PENTRU:

Construirea și întreținerea templelor, capelelor și a altor clădiri aflate în proprietatea Bisericii

Gestionarea programelor educaționale ale Bisericii

Tipărirea scripturilor și a altor materiale

Cercetarea în domeniul istoriei familiei

Oferirea sprijinului prin serviciile de bunăstare și eforturi umanitare

Muncă misionară

Sprijinirea activităților Bisericii pentru înfrățirea membrilor episcopiei sau ai ramurii

AFLAȚI MAI MULTE

- Vârstnicul David A. Bednar, „Ferestrele cerurilor”, Conferința Generală din octombrie 2013
- Maleahi 3:7-18
- „Zeciuiala”, *Fideli credinței* (2005), p. 196-197

Vârstnicul
D. Todd
Christofferson
din Cvorumul
celor Doisprezece
Apostoli

VÂRSTNICUL GERRIT W. GONG:

Iubiți-L pe Domnul și încredeți-vă în El

Fiind recent căsătorit și absolvent al Universității Oxford din Anglia, Gerrit W. Gong, a învățat din experiența personală că, atunci când Îl iubim pe Domnul și ne încredem în El, Domnul ne va ajuta, ne va îndruma și ne va întări.

Gerrit primea bursa Rhodes în timp ce lucra pentru a obține două diplome, una dintre ele fiind de doctorat. În același timp, dânsul slujea în cadrul episcopatului Episcopiei Oxford. Dânsul și soția sa, Susan, și-au amintit de sfatul pe care l-au primit de la vârstnicul David B. Haight (1906-2004), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, când a înfăptuit ceremonia lor de căsătorie în Templul Salt Lake. Vârstnicul Gong a spus: „Dânsul ne-a spus să avem întotdeauna o chemare. Știam că, dacă ne punem încrederea în Dumnezeu și facem tot ce ne stă în putință, El ne va ajuta”.

Gerrit și Susan au primit „ajutor divin și îndurare blândă”, a spus dânsul. Continuând să slujească în cadrul episcopatului, Gerrit a terminat toate cerințele de natură academică pentru a primi diploma de doctorat, cu excepția lucrării sale de doctorat. Dânsul i-a cerut episcopului Alan Webster, din episcopia Oxford, o binecuvântare a preoției. În binecuvântare, Gerrit a primit această promisiune: „Continuă să faci tot ceea ce poți iar Domnul te va binecuvânta”.

Doi membri ai episcopiei, care aveau experiență în asistență juridică, s-au oferit să-l ajute să scrie manuscrisul, iar Gerrit a reușit să-și termine lucrarea de doctorat în câteva luni. De fapt, a absolvit atât masteratul, cât și doctoratul în

aproximativ trei ani. De asemenea, după absolvire a acceptat un post în cercetare în cadrul universității. Experiența sa la Oxford i-a întărit încrederea în Domnul, încredere care durează până în ziua de azi și va continua să-l binecuvânteze pe Gerrit W. Gong acum că slujește în cadrul Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.

Pâini și pești

Vârstnicul Gong a spus: „Domnul este bun și plin de har și dorește să ne binecuvânteze. Dacă facem tot ce ne stă în putință, El ne va da posibilitatea să facem mai mult decât am fi putut în alte condiții. Este asemenea înmulțirii pâinilor și peștilor. Domnul folosește ceea ce este disponibil și amplifică aceste lucruri mai mult decât am putem noi pe cont propriu”.

Principiul pâinilor și peștilor se aplică și în ceea ce privește învățarea, spune dânsul. „Chiar și atunci când educația formală nu este disponibilă, spiritul învățării este ceea ce contează, deoarece învățarea este eternă. Cu toții putem căuta lumină și adevăr, indiferent de circumstanțele noastre. Când facem acest lucru, Domnul ne va ajuta să le găsim”.

Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele

În timp ce era la Oxford, vârstnicul Gong a învățat un alt principiu al Evangheliei, unul pe care l-a numit „sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele”.

Vârstnicul Gong le atribuie o mare parte din fericirea sa părinților săi, lui Jean și Walter și soției sale, Susan. În căminul părinților săi „se simțea un sentiment de reverență profundă pentru dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre copiii Săi”, a spus dânsul. Când vârstnicul Gong și-a întâlnit prima dată soția, a simțit că o cunoaște pe Susan dintotdeauna.

Dânsul a spus: „Pe măsură ce ne apropiem mai mult de Domnul, ne apropiem și unii față de alții. La Oxford, Susan și cu mine am prețuit experiența din episcopia noastră la fel de mult ca experiența noastră în domeniul academic. Până în prezent, mulți dintre dragii noștri prieteni sunt membri ai Episcopiei Oxford”.

Printre acei prieteni se numără Tim și Katherine Witts, care își amintesc că au mers la templu împreună cu familia Gong. Sora Witts a spus: „Îmi amintesc clar că fratele Gong și-a dat jos ceasul, astfel încât să nu fie distras sau constrâns de timp când meditează la lucruri de natură eternă. Acest gest mic m-a ajutat să fiu mai sărguincioasă în ceea ce privește

preaslăvirea mea în templu”.

Familia Gong se întâlnește adesea cu prieteni pe care îi cunoaște datorită Evangheliei. „Oamenii spun ceva de genul: «Am lucrat alături de dumneavoastră când erați în înaltul consiliu», a spus vârstnicul Gong, „și este la fel și pentru mine. Sunt recunoscător pentru președintele de țarăș și consiliul episcopiei care m-au ajutat când eram tânăr episcop. Suntem cu toții îndatorati părinților, socrilor și cumnaților, vecinilor, președinților de misiune, surorilor și conducătorilor preoției, care sunt buni cu noi, ne îndrumă și ne încurajează să venim la Hristos”.

Moștenirea familiei

Istoria familiei Gong a fost identificată până la a 34-a generație, până la primul dragon Gong născut în anul 837 d.H. Bunicii vârstnicului Gong au emigrat din China în Statele Unite. Mama sa, Jean, s-a alăturat Bisericii când era adolescentă, în Hawaii, S.U.A., și a urmat, ulterior, cursurile Universității Brigham Young în Provo, Utah, S.U.A., unde a rămas alături de familia lui Gerrit de Jong, primul decan al Facultății de Arte. Dânsa a spus: „Familia de Jong m-a ajutat să înțeleg cum arată o familie care trăiește conform Evangheliei”.

După absolvirea cursurilor din cadrul UBY, Jean a urmat cursurile Universității Stanford din Palo Alto, California, S.U.A., unde l-a cunoscut pe Walter A. Gong. Jean a spus: „El era deja creștin și a înțeles imediat ceea ce oferă Evanghelia restaurată”. El s-a alăturat Bisericii și, un an mai târziu, s-au căsătorit în Templul Salt Lake. Ambii au devenit profesori și au petrecut împreună mai bine de 70 de ani la catedră.

Vârstnicul Gong a spus: „De asemenea, tata a devenit patriarh și, pentru că binecuvântările patriarhale erau date în casa noastră, în acel loc se simțea un sentiment de reverență profundă pentru dragostea lui Dumnezeu față de fiecare dintre copiii Săi”.

În data de 23 decembrie 1953, în orașul Redwood, California, s-a născut primul dintre cei trei copii ai lui Jean și Walter. „Prenumele pe care i l-am dat, Gerrit, provine din limba olandeză, în onoarea lui Gerrit de Jong”, a explicat Jean. „Al doilea lui prenume este Walter, în onoarea tatălui său. Iar numele nostru de familie, prin care sunt onorați strămoșii lui, este în limba chineză”.

Jean spune că Gerrit era grijuliu față de frații lui mai mici, Brian și Marguerite. Dânsa a spus: „Îi plăcea să-i ajute chiar și în lucrurile mici, cum ar fi să-i învețe să-și lege șireturile de la pantofii”. Dânsa își amintește de o zi în care s-a întors acasă de la biserică și i-a auzit pe Gerrit și Brian spunând că ei credeau că o cuvântare rostită în

Din partea stângă: Marjorie și Gordon B. Hinckley îi felicită pe Gerrit și Susan la nunta familiei Gong. Când era misionar în Taiwan, vârstnicul Gong a predat unei familii și, câțiva ani mai târziu, în calitate de autoritate generală, l-a întâlnit pe nepotul uneia dintre fiicele acelei familii. În Vietnam, vârstnicul și sora Gong au făcut o pictură murală pentru a aduce bucurie copiilor care se confruntă cu încercări. Membrii familiei Gong s-au adunat cu cei care au ajutat la realizarea picturii murale în Vietnam.

cadrul adunării de împărtășanie fusese plictisitoare. „Ca urmare, le-am spus: «Atunci, veniți voi cu o cuvântare mai bună». Ei au acceptat provocarea și au început să acorde mai multă atenție tuturor cuvântărilor”, a spus dânsa.

Când era adolescent, lui Gerrit îi plăcea să meargă în drumeții, cu rucsacul în spate, împreună cu ceilalți tineri băieți din episcopie. Wally Salbacka, prietenul lui de-o viață, își amintește în mod deosebit de o drumeție. „Eram acolo cu Gerrit, cu fratele său, Brian, și cu un prieten care nu era membru al Bisericii noastre. Dintr-un motiv sau altul, am început să cântăm

imnuri. Gerrit cânta melodia, Brian cânta tenor și eu cântam bas. Cred că am cântat 10 sau 20 de imnuri, doar pentru bucuria de a cânta. A fost o experiență frumoasă. Prietenul nostru, care nu era membru, a fost impresionat”.

Fratele Salbacka își amintește, de asemenea, că, în liceu, Gerrit le-a rugat pe majorete să facă galerie în liniște pentru echipa de șah. „El le-a convins că sprijinul moral este bun pentru toată lumea”, a spus fratele Salbacka, „iar ele chiar au venit la un concurs!”.

După ce a terminat liceul, vârstnicul Gong a urmat cursurile Universității Brigham Young. Din anul 1973 până în anul 1975, dânsul a slujit în Misiunea Taipei, Taiwan, după care s-a întors la UBY, unde, în anul 1977 a obținut o diplomă de licență în studii asiatice și universitare.

Întâlnirile și căsătoria

După ce a terminat misiunea, vârstnicul Gong s-a oferit voluntar pentru a organiza duminica seri la gura sobei la Centrul de pregătire a misionarilor din Provo. Serile la gura sobei i-au ajutat pe misionarii desemnați pentru Taiwan să cunoască oamenii, obiceiurile și cultura din acel loc. Una dintre misionare a fost sora Susan Lindsay, din Taylorsville, Utah, fiica lui Richard P. și Marian B. Lindsay. Fratele Lindsay era membru al Celui de-al Doilea Cvorum al celor Șaptezeci. Vârstnicul Gong a spus: „Am simțit că o cunoașteam pe Susan dintotdeauna”.

Doi ani mai târziu, la câteva luni după ce Susan s-a întors la UBY după misiunea sa, Gerrit se afla în Provo împreună cu familia sa. Tatăl său predă în cadrul universității iar Gerrit planificase o vizită de două săptămâni. Vizita a fost prelungită la patru săptămâni, deoarece el și Susan se întâlneau în fiecare zi. Apoi, Gerrit a plecat la un stagiu de pregătire în Hawaii, înainte de a se întoarce la Oxford.

Vârstnicul Gong își amintește: „Ne-am făcut curte de pe

două emisfere diferite. Încercam să studiez în Anglia, în timp ce aflam tot ce puteam despre ea de dincolo de Oceanul Atlantic”.

Sora Gong a spus: „Ne-am logodit la telefon. S-a întors acasă de Ziua Recunoștinței și ne-am căsătorit în prima zi din noul an în care templul s-a deschis. Două săptămâni mai târziu, au plecat în Anglia pentru a începe o nouă viață împreună.

Vârstnicul Gong a spus: „Când oamenii se căsătoresc, vorbesc despre faptul că două familii devin una. Iar acest lucru este realmente ceea ce mi s-a întâmplat mie. Simt că fac parte din familia Lindsay, la fel cum fac parte din familia Gong”.

O carieră strălucitoare

După ce a petrecut o scurtă perioadă la facultatea din Oxford, Gerrit a început o carieră în cadrul guvernului din Washington, D.C., S.U.A. În anul 1984, dânsul a fost membru al personalului campaniei de realegere Reagan-Bush, unde a împărțit biroul cu Mike Leavitt, care mai târziu a devenit guvernatorul statului Utah. Fratele Leavitt a spus: „Gerrit era atent și grijuliu, dar el se distingea prin bunătatea sa continuă”.

În anul 1985, Gerrit a slujit ca asistent special al subsecretarului Departamentului de Stat. În anul 1987, a devenit asistent special al ambasadorului S.U.A. în Beijing, China. Și, începând cu anul 1989 până în 2001, a ocupat câteva funcții în cadrul Centrului pentru Studii Strategice și Internaționale din Washington, D.C. Apoi, a revenit în lumea academică unde a acceptat un post de asistent al președintelui pe probleme de planificare și evaluare la Universitatea Brigham Young. A deținut acest post timp de 9 ani.

Carri Jenkins, asistenta președintelui pe probleme de comunicare în cadrul universității UBY, se afla în biroul alăturat. Ea își amintește abilitatea lui Gerrit Gong de a-i

încuraja pe cei din jurul său. „Dacă nu ai fi avut încrederea că poți îndeplini o sarcină dificilă, el ar fi avut acea încredere pentru tine”, a spus Carry. „El a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a ne sfătui, pentru a ne oferi speranță și pentru a ne permite să mergem înainte și a ne dovedi nouă înșine că putem”.

Judecătorul federal Thomas B. Griffith, care l-a cunoscut pe vârstnicul Gong atât la Washington, cât și la UBY, descrie interacțiunea dintre ei astfel: „La sfârșitul unei conversații, îți dai seama că tu ai fost în centul atenției. El este un bun ascultător. Și adresează întrebări care te pun pe gânduri”.

Cecil O. Samuelson, autoritate generală-Cei Șaptezeci emerită și fost președinte al UBY, a spus că vârstnicul Gong este „în general liniștit, dar mintea lui este întotdeauna activă”.

Viața de familie

Gerrit și Susan Gong au devenit părinții a patru fii – Abraham, Samuel, Christopher și Matthew – care au crescut în diferite regiuni.

„Când eram la Beijing, copiii noștri au avut binecuvântarea de a deveni cei mai buni prieteni”, a spus vârstnicul Gong.

Sora Gong a adăugat: „Pe o parte, au avut ocazia să cunoască o imagine vastă a lumii. Pe de altă parte, ne-a ajutat să devenim mai uniți ca familie. Băieții noștri încă spun că cel mai bun lucru pe care l-am făcut ca părinți este acela de a le oferi frați”.

Vârstnicul Gong a spus: „Odată, am folosit toate punctele noastre de călătorie pentru a cumpăra bilete de avion. Am lăsat fiecare persoană să aleagă o destinație. Am plecat din Washington, D.C., locul în care locuiam, apoi, am călătorit spre Anglia, Republica Cehă, Grecia, Turcia, India, China și Japonia”.

„Am avut o regulă strictă în timpul acelei călătorii”, a spus Susan. „Oriunde am mers, am mâncat ceea ce

mâncău oamenii din acele locuri”. În cele din urmă, la sfârșitul călătoriei, în Japonia, vârstnicul Gong le-a spus fiilor săi că îi duce la un restaurant renumit pentru carnea de vită. La McDonald's, patru fii și doi părinți flămânzi au mâncat 17 hamburgeri!

Abraham a spus: „Atât mama, cât și tata au pus mare preț pe procesul de a învăța din experiențe. Tata se gândește foarte mult la modul în care experiențele îi modelează pe oameni, inclusiv culturi întregi”. De asemenea, Abraham a remarcat că tatăl său „vorbește cu atenție, pentru că dorește să fie sincer și sigur în tot ceea ce spune”.

Sam își amintește că „oricât de ocupat era când lucra în cadrul Departamentului de Stat, tata își făcea timp în fiecare seară pentru a mă instrui pentru un concurs la matematică la care am vrut să particip în clasa a treia, numit «Provocarea 24». A spus că, dacă voi câștiga, vom avea o petrecere cu înghețată și 24 de glazuri”. Sam a ajuns în finala națională, dar nu a câștigat. Cu toate acestea, familia Gong a mâncat înghețată. Însă nu a fost ușor să găsească 24 de glazuri – una a fost din carne de vită uscată.

Christopher și Matthew vorbesc despre cât de mult „apreciem încrederea, dragostea și devotamentul pe care părinții noștri îl împărtășesc”. Este dragostea pe care vârstnicul și

sora Gong o împărtășesc unul față de celălalt, precum și față de fiecare fiu și familia extinsă.

Susan a spus: „Pe lângă faptul că Gerrit este un tată devotat, el este un fiu și un frate devotat. Aceste roluri sunt importante pentru el. El ne ajută să înțelegem că relațiile de familie sunt cele mai importante”.

Experiența în Biserică

Deși era ocupat cu cariera și familia, vârstnicul Gong a fost dornic să continue să slujească în cadrul Bisericii, îndeplinind chemări precum înalt consilier, conducător al grupului înalților preoți, președinte al Școlii de duminica la nivel de țară, învățător la seminar, episcop, președinte al misiunii din cadrul

țării, președinte de țară și autoritate a zonei-Cei Șaptezeci.

Indiferent ce este chemat să facă, inclusiv în viața de familie, dânsul dă dovadă în mod constant de anumite caracteristici. Sora Gong a spus: „El îi vede pe toți ca fii și fiice ai lui Dumnezeu. Dar, mai presus de toate, Îl iubește pe Domnul. El chiar își dorește cu toată inima să clădească împărăția și să binecuvânteze copiii Tatălui Ceresc”.

Și o admiră pe soția sa. Dânsul a spus: „Orice mi se cere să fac, Susan este alături de mine. Ea se simte în largul său cu toată lumea și se

Din partea stângă: În Thailanda, vârstnicul Gong s-a întâlnit cu eminența sa cardinalul Francisc Xavier Kriengsak Kovithavanij, arhiepiscopul catolic din Bangkok. Vârstnicul Gong se bucură de excursii individuale cu fiii săi, cum ar fi această călătorie în Canada cu fiul său Sam. În anul 2017, vârstnicul Gong a împărtășit gândurile sale despre Pâinea Vieții învățătorilor de la seminar și institut. Sora Gong salută o membră în casa sa din Cambodgia.

concentrează asupra altor persoane. Întotdeauna a fost dispusă să meargă în locuri noi și să încerce lucruri noi și sunt recunoscător pentru aceasta”.

Slujirea în cadrul Celor Șaptezeci

În data de 3 aprilie 2010, vârstnicul Gerrit W. Gong a fost susținut în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci. A fost desemnat în Președinția Zonei Asia, cu sediul în Hong Kong. Mai târziu, dânsul a devenit președintele Zonei Asia. În data de 6 octombrie 2015, vârstnicul Gong a fost susținut în Președinția celor Șaptezeci, unde experiența sa internațională a continuat, incluzând verificări în diverse zone ale lumii, cum ar fi Africa și America Centrală.

Dânsul a spus: „I-am întâlnit și am ajuns să-i iubesc pe sfinții din toate aceste locuri. M-am simțit binecuvântat când oamenii mi-au vorbit despre credința lor, deoarece experiența faptului că Dumnezeu lucrează în viața lor devine o parte a faptului de a înțelege cine este Dumnezeu și a modului în care ne iubesc pe fiecare dintre noi”.

Președintele Russell M. Nelson a spus: „Când îl trimitem pe vârstnicul Gong în orice situație, cei implicați simt că au găsit un prieten. El are un înalt nivel de cunoaștere, dar este umil. El relaționează cu oameni de toate nivelurile și este întotdeauna bine pregătit și convingător”.

Chemarea în calitate de apostol

Când președintele Nelson i-a oferit vârstnicului Gong chemarea de a sluji ca membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, profetul „mi-a ținut mâinile cu dragoste, cu draga mea Susan lângă mine, și mi-a oferit această chemare sacră care vine de la Domnul, care mi-a tăiat respirația” („Hristos astăzi a-nviat”, *Liahona*, mai 2018, p. 97). Umil, dar sigur de dragostea și credința sa în Domnul, vârstnicul Gong a acceptat chemarea. Dânsul a fost susținut în data de 31 martie 2018. Pregătit cu grijă de Domnul, dânsul va sluji acum ca „[martor special al] numelui lui Hristos în toată lumea” (D&L 107:23). ■

**Vârstnicul
Neil L. Andersen**
din Cvorumul
celor Doisprezece
Apostoli

VÂRSTNICUL ULISSES SOARES: Un om fără înșelăciune

La începutul slujirii Sale, când Isus Își alegea apostolii, l-a văzut pe Natanael venind spre El. El a simțit imediat bunătatea lui Natanael și a zis: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug”¹.

Isus știa că Natanael era un om care avea o inimă pură, intențiile sale erau cinstite și fără ipocrizie sau înșelăciune. Domnul iubește această calitate a integrității neprihănite și El l-a chemat pe Natanael ca apostol².

Ulisses Soares este precum Natanael din vechime și dânsul a fost, de asemenea, chemat de Salvator.

„Exemplul părinților mei”

Ulisses Soares, cel mai mic dintre patru frați, s-a născut în São Paulo, Brazilia, în data de 2 octombrie 1958. A crescut în condiții umile, dar părinții săi, Aparecido și Mercedes Carecho Soares, erau oameni onorabili și harnici care i-au ascultat cu sinceritate pe misionari. Ei s-au alăturat Bisericii în anul 1965, când Ulisses avea șase ani.

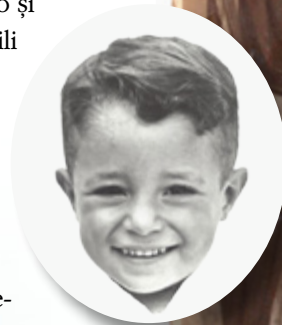
„Nu l-am văzut pe fratele Aparecido să lipsească de la vreo adunare”, a spus Osiris Cabral, care a slujit ca președinte de țarăș când Ulisses era tânăr băiat. „Mercedes era, de asemenea, foarte credincioasă. Ulisses a moștenit devotamentul părinților săi.”

Bunătatea naturală a inimii lui Ulisses a devenit mai puternică pe măsură ce a învățat căile Domnului. „Am crescut în Biserică, urmând exemplul părinților mei”, a spus vârstnicul Soares. Pe măsură ce a urmat acel

exemplu, mărturia sa a devenit mai puternică în pofida opoziției.

Dânsul a spus: „Eram singurul membru al Bisericii din școala mea, iar ceilalți băieți încercau mereu să mă ispitească și mă îndemnau să fac lucruri greșite. A trebuit să învăț să mă apăr în fața acestor încercări, dar întotdeauna am crezut, cu toată inima mea, că Domnul mă va ajuta să reușesc. Am învățat ca tânăr băiat că, dacă vă îți faci partea, Domnul o va face pe a Lui. Dar trebuie să te ții strâns de mâna Sa și de Evanghelia Sa”.

Când Ulisses avea 15 ani, episcopul său l-a rugat să predea la o clasă în cadrul Școlii de duminica pentru tineri.

Când a ajuns la maturitate, Ulisses a aflat că, dacă avea să facă mai mult decât se aștepta de la el sau mai mult decât i se cerea, Domnul avea să-l binecuvânteze cu generozitate. A învățat o astfel de lecție când se pregătea să plece în misiune. În timpul interviurilor cu Ulisses, episcopul său a subliniat importanța faptului de a ține poruncile și a trăi în mod demn. El a subliniat, de asemenea, importanța faptului de a se pregăti din punct de vedere financiar.

Astăzi, toți misionarii din Brazilia contribuie la plata misiunii lor, multe familii contribuind pentru a acoperi toate costurile. Când Ulisses s-a apropiat de vârsta la care putea să plece în misiune, el a hotărât să

Una dintre lecțiile pe care le-a predat s-a concentrat asupra faptului de a dobândi o mărturie despre Evanghelie. Ulisses studiase Cartea lui Mormon și a simțit întotdeauna că Biserica este adevărată și credea în Salvatorul Isus Hristos.

În timp ce își pregătea lecția, și-a dorit să depună mărturie cu tărie în fața clasei sale despre veridicitatea Evangheliei. Vârșnicul Soares își amintește: „Am studiat și m-am rugat intens. După ce am îngenunchat, în inima mea am simțit un sentiment foarte plăcut, o voce blândă care mi-a confirmat faptul că eram pe calea cea bună. A fost o mărturie atât de puternică, încât nu aș putea spune niciodată că nu am știut”.

Ulisses Soares „a crescut în Biserică, urmând exemplul” părinților săi, Aparecido și Mercedes Soares (stânga). Pe măsură ce Ulisses s-a încrezut în Domnul în pofida opoziției, el a învățat, încă de când era copil, să se țină strâns de Salvator și Evanghelia Sa.

câștige toți banii necesari pentru misiunea sa. Profitând de etica profesională puternică pe care o învățase muncind în cadrul micii afaceri a tatălui său și fiind înarmat cu abilitatea de a scrie rapid la calculator, Ulisses a găsit o slujbă în timpul zilei ajutând o companie să pregătească statele de plată ale angajaților săi.

După ce a trecut de un examen de înscriere dificil, a început să studieze contabilitatea la seral, la un liceu cu profil tehnic. În fiecare lună, după ce plătea zeciuiala, el punea deoparte bani pentru misiunea sa. După un an, a fost transferat la departamentul de contabilitate din cadrul companiei la care lucra.

Vârstnicul Soares a spus: „Astfel am economisit bani pentru a-mi plăti misiunea. Și, în fiecare lună, în timpul celor trei ani înainte de a pleca, mi-am cumpărat lucruri de care aveam nevoie – o cămașă, o pereche de pantaloni, o pereche de șosete, o cravată, o valiză”. De asemenea, a avut nevoie și a primit dragoste și sprijin din partea părinților și a conducătorilor locali.

Ulisses a fost chemat în Misiunea Rio de Janeiro, Brazilia. În prima parte a misiunii sale a slujit sub îndrumarea președintelui Helio da Rocha Camargo, care avea să devină mai târziu prima autoritate generală chemată din Brazilia. Ulisses și-a început misiunea la începutul anului 1978. Primul templu din America Latină a fost dedicat mai târziu, în acel an, în São Paulo de președintele Spencer W. Kimball (1895-1985).

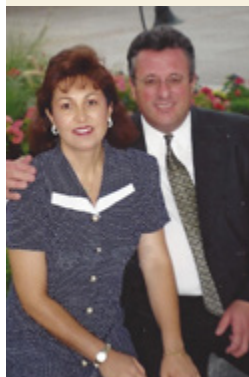
În luna ianuarie a anului 1980, Ulisses și colegul său, care nu-și primise nici el înzestrarea, au călătorit timp de opt ore cu autobuzul de la Rio de Janeiro spre Templul São Paulo, Brazilia. Ulisses s-a întâlnit acolo cu părinții și frații lui, iar familia Soares a fost pecetluită pentru timp și eternitate. Ulisses nu a uitat nicodată cele cinci ore petrecute împreună cu familia sa în Templul São Paulo. Mai târziu, în acea zi, el și colegul său s-au întors în câmpul misiunii.

Să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc

Ulisses s-a bucurat de o misiune de succes, care i-a întărit mai mult mărturia. Când s-a întors acasă, și-a găsit un loc de muncă și a început să studieze contabilitatea și economia la o universitate locală.

Era acasă de aproximativ șapte luni când a întâlnit-o pe „sora Morgado”, la o activitate de dans la care au participat membri din mai mulți țarași. Ulisses slujise pentru o perioadă în calitate de conducător al zonei în care slujise ea, iar cei doi au petrecut seara depănând amintiri și împărtășind povestiri din misiune. Trei săptămâni mai târziu, au început să iasă la întâlniri.

Vârstnicul Soares îi datorează soției sale, Rosana, „toate lucrurile bune din viața mea”. Cei doi s-au căsătorit în anul 1982 (în partea dreaptă) după doi ani de când s-au întâlnit în mod întâmplător, după ce au slujit în Misiunea Rio de Janeiro, Brazilia.

Vârstnicul Soares alături de Rosana în anul 2000 (partea de sus); alături de familia sa (dreapta jos) și ca misionar cu timp deplin în anul 1979 (dreapta sus), alături de un nou membru, Eliezer Wagner de Souza Santos, și logodnica sa (în prezent soția), Regina. Fratele Santos slujește, în prezent, în calitate de președinte al Țărușului Vila Velha, Brazilia, în statul Espírito Santo. Kim Pickett, colegul vârstnicului Soares, este în spatele lor.

Rosana Fernandes Morgado avea opt ani când sora ei mai mare, Margareth, a început să o ia la Biserică. În cele din urmă, cele două tinere simpatizante credincioase au primit acordul tatălui lor de a fi botezate, dar fiecare a trebuit să aștepte până ce ea a împlinit vârsta de 17 ani. Rosana a participat la adunările Bisericii timp de nouă ani înainte de a primi acordul de a fi botezată.

Ulisses locuia în nordul orașului São Paulo, iar Rosana locuia cu părinții săi în partea de sud a orașului. Traversarea orașului, care era foarte mare, dura între două și trei ore cu autobuzul și metrour. Din fericire, Margareth și soțul ei, Claudio, locuiau aproape de casa părinților ei.

„Când Ulisses venea la sfârșitul săptămânii pentru a se întâlni cu Rosana, îi era greu să se întoarcă acasă seara din cauza distanței”, își amintește vârstnicul Claudio R. M. Costa, autoritate generală-Cei Șaptezeci, despre cel care avea să-i devină cumnat. Astfel, el și Margareth l-au invitat pe Ulisses să petreacă noaptea la ei după întâlniri. Vârstnicul Costa a adăugat: „L-am adoptat pentru o vreme”.

Sora Costa a spus: „El dormea pe canapea, în camera noastră de zi. Eram recent căsătoriți, așa că nu aveam pături în plus. Dar se învelea cu o draperie veche pe care o aveam. Era fericit pentru că o putea vedea din nou pe Rosana a doua zi. El se purta frumos cu sora mea, iar părinții mei îl plăceau foarte mult”.

Ulisses și Rosana s-au căsătorit în Templul São Paulo, Brazilia, în data de 30 octombrie 1982.

Dacă petreceți câteva minute cu vârstnicul și sora Soares, veți observa imediat dragostea, admirația și respectul pe care le au unul față de celălalt. Pentru vârstnicul Soares, Rosana „a fost un exemplu de bunătate, dragoste și devotament total față de Domnul pentru mine și familia mea”³. Pentru sora Soares, Ulisses este „un dar din cer”.

Sora Soares a adăugat: „El a fost întotdeauna extrem de responsabil și drept, a avut întotdeauna grijă de familia noastră și s-a purtat întotdeauna foarte bine cu mine. În toate chemările pe care le-a avut în cadrul Bisericii, el a făcut tot ce i-a stat în putință. El se duce și face. El pune întotdeauna lucrurile lui Dumnezeu pe primul loc în viața

sa. Mă îndrăgostesc de el mai mult și mai mult, pentru că știu că, dacă pune pe primul loc lucrurile lui Dumnezeu, mă va pune și pe mine pe primul loc”.

Referitor la soția sa, vârstnicul Soares a spus: „Ea este adevăratul erou și adevărata inspirație în familia noastră. Este iubitoare, bună și răbdătoare cu toată lumea. Ne unește familia și vede partea bună a fiecărei persoane. A contribuit enorm la ceea ce s-a întâmplat în viața mea. Despre chemarea mea în cadrul Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, i-am spus în glumă: «Este vina ta, deoarece ai făcut ca puterea Evangheliei să crească atât de mult în viața mea»”.

O inimă mare

Gustavo, cel mai mare copil al familiei Soares, își amintește de noaptea în care, copil fiind, nu și-a ascultat părinții și a plecat, fără a avea permisiunea, la o sărbătoare anuală care avea loc în cartierul lor din São Paulo cunoscută sub numele de Festa Junina.

El a spus: „Mă aflam în mijlocul unei mulțimi mari și mă simțeam bine când am auzit că sunt chemat în față. Atunci l-am văzut pe tatăl meu”.

Părinții lui erau foarte îngrijorați, dar, în loc să-l certe pe Gustavo, Ulisses l-a îmbrățișat.

Gustavo își amintește: „Am avut o discuție serioasă despre faptul de a mă pierde, dar părinții mei m-au tratat cu respect. M-am simțit protejat și am știut că într-adevăr mă iubesc”.

Ulisses este devotat familiei sale. În pofida faptului că era ocupat cu munca și călătoria mult, de-a lungul anilor, și-a făcut timp pentru a clădi relații cu copiii săi.

În data de 31 martie 2018, când vârstnicul Soares a fost susținut în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, probabil că nimeni nu a fost mai surprins decât Gustavo și cele două surori ale sale, Leticia Caravello și Nathalia Soares Avila. Aceștia au spus că, dacă dragostea, munca asiduă, empatia și umilința califică o persoană pentru apostolat, ei pot înțelege de ce Domnul l-a chemat pe tatăl lor.

Leticia a spus: „Când Isus i-a chemat pe apostolii Săi, El nu i-a ales pe cei mai cunoscuți farisei, El a ales pescari. Tatăl și mama mea sunt asemenea lor. Ei se încred pe deplin în Domnul iar El îi folosește pentru a duce la îndeplinire lucrările Sale, pentru că El știe că sunt altruști, dornici să muncească din greu și destul de umili pentru a accepta să fie corecți”.

„Inima blândă” a tatălui lor îl va ajuta în timp ce merge mai departe ca unul dintre martorii speciali ai Salvatorului, a adăugat Natalia. Ea a spus: „El are destulă compasiune pentru a face acest lucru. El simte influența cerului și îi iubește pe toți și dorește să facă ceea ce este drept”.

„Totul va fi bine”

Când vârstnicul Soares a slujit în calitate de președinte al Misiunii Porto, Portugalia din anul 2000 până în anul 2003, a devenit foarte cunoscut pentru folosirea expresiei în limba portugheză „Tudo vai dar certo” – totul va fi bine.

Ty Bennett, unul dintre misionarii săi, își amintește: „El ne-a învățat această expresie. El își trăiește viața cu optimism și având credința că, dacă facem ceea ce dorește Domnul să facem, totul va fi bine”.

De asemenea, dânsul i-a învățat pe misionarii săi să nu folosească cuvintele *dificil* sau *imposibil*, a spus Richard Shields, un alt misionar al său. „Priveam lucrurile ca pe «încercări». Acest sfat m-a ajutat să-mi modelez viața când am privit lucrurile ca pe niște «încercări» care trebuiau biruite și nu ca fiind «dificile» sau «imposibile».

O asemenea credință și optimism nu au rezultat dintr-o viață ușoară. Vârstnicul și sora Soares cunosc bine dezamăgirea de a nu avea ceva, oboseala zilelor lungi de muncă și de studiu, încercările pe care le-au avut din cauza sănătății și durerea pierderii unei sarcini, nașterea unui copil fără viață și pierderea fraților și a părinților.

Dar, în călătoria prin viața muritoare, dânsii au avut credință în cuvintele versetului preferat al vârstnicului Soares: „Fii umil; și Domnul, Dumnezeul tău, te va conduce de mână și îți va răspunde la rugăciunile tale”⁴.

Vârstnicul Soares a spus: „Încercările fac parte din progresul nostru. Dar, când suntem răbdători în suferințele

noastre, când învățăm să supraviețuim încercărilor vieții, când rămânem credincioși, Domnul ne înalță și ne binecuvântează cu binecuvântările pe care le-a promis”.

Dânsul a adăugat: „Și, când ne ținem strâns de bara de fier, Domnul nu ne va lăsa singuri.

Având consecvență în a ține cu fermitate poruncile, în a ne ține strâns de Evanghelie, de scripturi și de Domnul Isus Hristos ne ajută să depășim încercările vieții”, depune mărturie vârstnicul Soares. „Când vom îngenunchea să ne rugăm, El va fi cu noi și ne va îndruma. El ne va inspira încotro să mergem și ce să facem. Când suntem supuși și ne umilim, Domnul ne răspunde la rugăciuni.”

Ucenic credincios

Ulisses Soares este un om priceput și pregătit. Educația sa, inclusiv o diplomă de master în administrarea afacerilor, l-a pregătit pentru a lucra în calitate de contabil și revizor-contabil pentru corporații multinaționale în Brazilia. Această experiență l-a pregătit să lucreze în cadrul departamentului financiar al Bisericii, care la rândul ei l-a pregătit, la vârsta de 31 de ani, pentru a deveni unul dintre cei mai tineri directori pentru probleme temporale al Bisericii. Această pregătire l-a ajutat când a slujit în calitate de președinte de misiune și în chemarea sa ca autoritate generală-Cei Șaptezeci, în data de 2 aprilie 2005.

Înainte de a fi chemat în Președinția celor Șaptezeci, în data de 6 ianuarie 2013, vârstnicul Soares a slujit în calitate de consilier în Președinția Zonei Brazilia și, apoi, președinte al Zonei Brazilia și în calitate de consilier în Zona Sud-Est,

Africa. Acolo, dânsul a slujit în calitate de consilier al vârstnicului Dale G. Renlund, pe atunci autoritate generală-Cei Șaptezeci. Vârstnicul Renlund, în prezent membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, își amintește cu plăcere timpul petrecut împreună.

Vârstnicul Renlund a spus: „Vârstnicul Soares este un ucenic voios, dedicat și devotat al lui Isus Hristos. Nu cunosc pe nimeni care se simte mai fericit că ia parte la lucrarea Domnului. Dacă este rugat să facă ceva, el o face cu toată puterea lui”.

Dânsul a spus că vârstnicul Soares i-a „îndrăgit” imediat pe sfinții din Africa. Una

Fie că se află printre sfinții din Peru (stânga), Ghana (partea de jos) sau în alte națiuni în care a slujit și a predicat, vârstnicul Soares „îi iubește cu ușurință pe oameni”, a afirmat vârstnicul Claudio R. Costa.

dintre responsabilitățile sale în cadrul zonei a fost de a prezida la o conferință de țară în Kananga, Republica Democratică Congo. Vârstnicul Renlund a spus: „Când s-a întors, vorbea doar despre bunătatea și devotamentul oamenilor pe care i-a întâlnit”.

Vârstnicul L. Whitney Clayton, care a slujit alături de vârstnicul Soares timp de cinci ani și jumătate în Președinția celor Șaptezeci, spune despre vârstnicul Soares că este o persoană care ajută la crearea armoniei. „El ascultă și își analizează gândurile. El este atent la felul în care se comportă în cadrul adunărilor, astfel încât vocile noastre să formeze un cor și să

În pofida faptului că era ocupat cu munca și călătoria mult, de-a lungul anilor, vârstnicul Soares i-a pus întotdeauna pe primul loc pe soția, copiii și nepoții săi (stânga jos). De asemenea, și-a făcut timp, împreună cu soția sa, să devină un bucătar desăvârșit (partea stângă).

nu fim asemenea unor soliști care sunt într-o competiție”.

Vârstnicul Soares este modest în privința abilității sale de a comunica în limbile portugheză, engleză, spaniolă și franceză. Însă acest dar, care necesită o atenție constantă, este o binecuvântare pentru Biserică, spune vârstnicul Clayton. Vârstnicul Soares poate vorbi unei mari majorități a membrilor Bisericii în propria lor limbă.

„Ulisses a fost un conducător încă de când era copil”, a spus vârstnicul Claudio Costa despre cumnatul său. „El este foarte inteligent și capabil iar el se simte întotdeauna responsabil să facă tot ce-i stă în putință. Îi iubește cu ușurință pe cei din jurul său. El are inima unui adevărat ucenic al Salvatorului și are mărturia sigură că Isus este Hristosul. Îl iubesc și sunt recunoscător să-l susțin ca apostol al Domnului”.

Iar vârstnicul David A. Bednar, vorbind în numele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a adăugat: „Vârstnicul Soares este un ucenic pur, cinstit și fără vină al Salvatorului. Prin lumina înfățișării sale, zâmbetul său cald și comportamentul său amabil, multe persoane și familii au fost, sunt și vor fi inspirate cu o dorință mai mare de a-L urma pe Salvator și de a trăi potrivit învățăturilor Evangheliei Sale”.

În dispensația noastră, Domnul a spus despre Edward Partridge: „Inima lui este pură înaintea mea, pentru că el este la fel cu Natanael din vechime, în care nu este vicleșug”⁵. Despre Hyrum Smith, Domnul a spus: Eu, Domnul, îl iubesc datorită integrității inimii sale și pentru că el iubește ceea ce este drept înaintea Mea”⁶.

Despre Ulisses Soares, Domnul ar spune același lucru. ■

NOTE

1. Ioan 1:47.
2. Vedeți James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), p. 217-218, 222.
3. „Profeții vorbesc prin puterea Spiritului Sfânt”, *Liahona*, mai 2018, p. 98.
4. Doctrină și legăminte 112:10.
5. Doctrină și legăminte 41:11.
6. Doctrină și legăminte 124:15.

Ce dorește
fiecare episcop
ca membrii
episcopiei lui să știe

*Iată opt lucruri pe care le-am
învățat cât timp am slujit în
calitate de episcop.*

Michael Meyers

Am avut ocazia minunată de a sluji în calitate de episcop. În timpul acelor ani, am învățat mai multe lecții decât pot fi enumerate. Dar am învățat opt adevăruri care consider că sunt universale. Deși această listă nu conține totul, este o încercare de a împărtăși ce speră fiecare episcop ca membrii episcopiei lui să știe.

1. Episcopul îi iubește pe toți membrii episcopiei sale cu sinceritate.

Dragostea pe care un episcop o are pentru episcopia sa are legătură cu dragostea pe care Tatăl Ceresc și Isus Hristos o au pentru fiecare dintre noi. Când episcopul se uită la membri în timpul adunării de împărtășanie, simte compasiune și empatie față de aceștia într-un mod diferit de orice a mai simțit vreodată. Atunci când un episcop vine la pupitru și împărtășește cât de mult îi iubește pe membrii episcopiei lui, sentimentele lui sunt sincere. Trebuie să știți că episcopul dumneavoastră vă iubește, este preocupat de dumneavoastră și îi pasă de problemele dumneavoastră mai mult decât credeți.

2. Episcopul este sprijinit fizic, emoțional și spiritual de credința și rugăciunile membrilor.

Un episcop petrece nenumărate ore slujind. El petrece deseori multe ore la biserică duminica și multe seri din timpul săptămânii, după muncă, vizitând, intervievând și având grijă de membrii episcopiei sale.

Episcopul poate face aceste lucruri săptămână după săptămână datorită credinței și rugăciunilor membrilor episcopiei. După ce fusesem proaspăt chemat să slujesc în calitate de episcop, lăcrimam, fără să vreau, de fiecare dată când auzeam un membru rugându-se ca Domnul „să-l binecuvânteze pe episcop”. Rugăciunile dumneavoastră spuse cu credință primesc, cu adevărat, un răspuns iar episcopul primește și simte influența plină de susținere a acelor rugăciuni. Domnul răspunde la acele rugăciuni spuse cu credință revărsând binecuvântări asupra capetelor episcopilor Bisericii.

3. Episcopul simte, deseori, că nu este potrivit pentru chemare (chiar și după trei sau patru ani).

Am cunoscut foarte puțini episcopi care simțeau că sunt, cu adevărat, „pregătiți” pentru chemare.

Știu, totuși, că: „pe cel pe care Domnul îl cheamă, Domnul îl pregătește”¹. Deși un episcop știe că

începe să fie pregătit, el simte,

de asemenea, că nu va putea

îndeplini niciodată chemarea bine. El va face tot ce va putea să ofere sfaturi înțelepte când este nevoie, să nu jignească oamenii și să fie în acord cu Spiritul, dar tot se va întreba uneori dacă își îndeplinește chemarea în mod corespunzător.

4. Spiritul lui Dumnezeu poate lucra prin intermediul episcopului când acesta se sfătuiește cu membrii episcopiei.

Când sunt întreat ce îmi lipsește cel mai mult din perioada în care slujeam în calitate de episcop, le spun oamenilor că îmi este dor de influența puternică a Spiritului care însoțește autoritatea unui episcop. Fie că îi consolează pe cei care au pierdut persoane dragi, vorbește cu cei care au probleme din cauza infidelității soției sau a soțului sau cheamă oamenii la pocăință, Spiritul care este disponibil unui episcop credincios este Spiritul lui Dumnezeu și spiritul revelației.

Recent, o fostă membră a episcopiei m-a rugat să o ajut cu câteva probleme personale. Ea se mutase într-o nouă episcopie și nu era sigură că voia să vorbească cu noul ei episcop pentru a primi îndrumare. I-am împărtășit ceea ce am împărtășit multora de când am fost eliberat, anume că mă bucur să pot ajuta, dar că nu mai dețin cheile pe care le are un episcop și că acele chei pot fi esențiale pentru oferirea ajutorului de care avea ea nevoie. I-am sugerat să vorbească cu episcopul ei. Ne-am întâlnit peste două săptămâni și a spus că se întâlnise cu episcopul ei și că se simțise ca și cum acesta știa deja problemele ei și cum să o ajute cel mai bine. Deși episcopul poate, cu siguranță, să facă greșeli, Domnul îl inspiră și îl îndrumă și binecuvântează vieți prin intermediul cuvintelor sale.

5. Episcopul este un om; uneori face greșeli și uneori face lucrurile greșit.

Episcopii sunt, până la urmă, muritori. Ei au imperfecțiuni, slăbiciuni, preferințe și probleme personale. Spiritul pregătește bărbatul care deține oficiul de episcop, dar episcopul este, totuși, un bărbat supus aceluiași probleme și slăbiciuni pe care le avem și noi.

Înțelegerea acestui lucru nu trebuie să diminueze cinstea pe care o arătam față de chemarea sa sau faptul de a asculta sfatul său. Un episcop își cunoaște foarte bine slăbiciunile și se străduie să le biruie sau cel puțin să le îndepărteze de slujirea sa în calitate de episcop. Oricât de mult ar încerca, va fi mereu imperfect.

6. Episcopul simte că niciodată nu poate să se vadă suficient cu membrii episcopiei sau să facă suficient bine.

În fiecare zi, episcopul se întreabă pe cine altcineva ar fi putut sau ar fi trebuit să ajute în acea zi. Mi-ar fi plăcut să mă pot întâlni cu fiecare membru cu regularitate, dar aveam un loc de muncă, familia mea, programul pentru tineri și anumiți membri ai episcopiei care aveau nevoi mari. Nu era suficient timp să mă pot întâlni cu fiecare membru cu regularitate.

Totuși, în calitate de episcop, Spiritul mă îndruma, uneori, să vizitez un anumit membru care avea probleme. De multe ori, la începutul acelor vizite, ei spuneau: „Știam că veți veni”. Spiritul pe care îl simțeam era, deseori, copleșitor pentru că amândoi înțelegeam că acea vizită era dovada faptului că Dumnezeu răspunde rugăciunilor.

De asemenea, m-am bucurat întotdeauna de primirea de care am avut parte la ușa acelor membri activi „fără probleme”. Acești oameni buni vin la biserică în fiecare săptămână, slujesc cu credință în chemări, nu au încercări vizibile groaznice și, în general, nu sunt vizitați, cu regularitate, de conducătorii preoției. Ei erau recunoscători să poată petrece timp singuri cu episcopul lor. Tuturor acestor membri doresc să le spun: „Vă mulțumesc! Continuați! Episcopul dumneavoastră vă iubește și v-ar vizita mai mult dacă ar putea”.

7. Episcopul dumneavoastră are cu adevărat nevoie să vă sluiți unii altora.

Când slujeam în calitate de episcop, când mi se spunea că un membru al episcopiei are probleme, întrebam mereu: „Cine sunt învățătorii de acasă și învățătoarele vizitatoare?”. Aceasta era o modalitate de a mă asigura că nevoile membrului erau îndeplinite atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Episcopul care acționează fără ajutorul altor membri ai episcopiei și țărâșului are resurse limitate. El poate vizita oamenii care au probleme – și va face acest lucru. Dar, dacă are la dispoziție resursele preoției și pe cele ale Societății de Alinare, el poate ajuta mai mult.

Aceasta este esența slujirii. Uneori, unii dintre noi uită de ce ne slujim unii altora – Domnul ne-a poruncit: „să vă iubiți unii pe alții” (Ioan 13:34). Să știți că episcopul dumneavoastră folosește slujirea ca un mod inspirat de a fi „mai prezent” în viețile membrilor episcopiei.

8. Episcopul dorește să facă totul pentru turma sa.

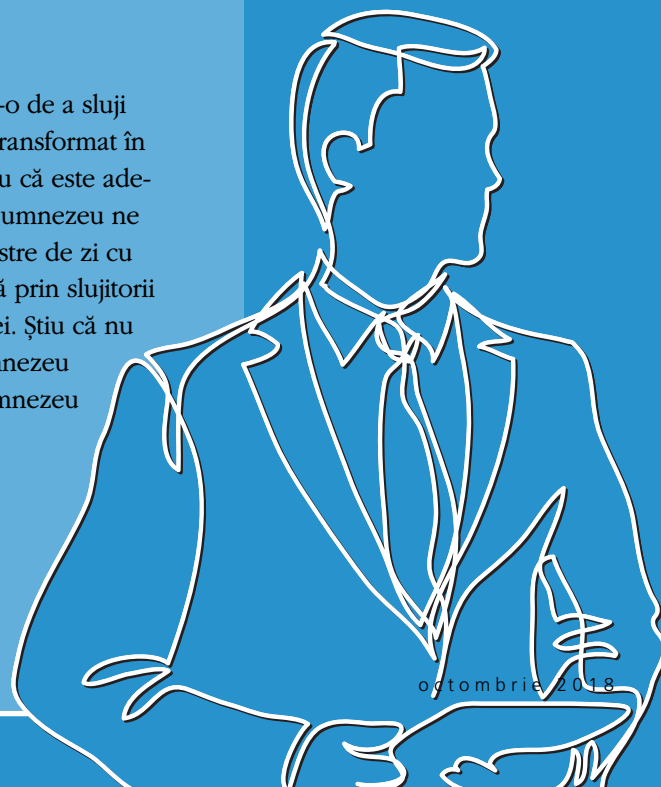
Oricând, fie zi sau noapte, fie că este vorba de o binecuvântare a preoției, îndrumarea unui copil îndărătnic sau fie că se grăbește pentru a ajunge la un accident, el își dorește să facă orice are nevoie un membru. Nu poate să le facă întotdeauna pe toate și este posibil să nu fie persoana potrivită pentru orice situație, dar să nu vă fie frică să cereți ajutorul când aveți nevoie. Episcopul este acolo pentru a sluji în acele momente și sunteți amândoi foarte binecuvântați pentru că lucrați împreună.

Sunt plin de umilință pentru ocazia sacră pe care am avut-o de a sluji în această chemare sfântă. În slujirea mea, credința mea s-a transformat în cunoaștere. Nu mai cred că Evanghelia este adevărată; eu știu că este adevărată. Nu mai cred că Dumnezeu mă cunoaște; eu știu că Dumnezeu ne cunoaște într-un mod infinit pe fiecare dintre noi, viețile noastre de zi cu zi și dificultățile noastre personale. În plus, știu că El lucrează prin slujitorii Săi, în special prin intermediul celor care dețin cheile preoției. Știu că nu aș fi putut sluji în calitate de episcop fără implicarea lui Dumnezeu în această lucrare. Veridicitatea Evangheliei și iubirea lui Dumnezeu pentru copiii Săi îi ajută pe toți episcopii să slujească. ■

Autorul articolului locuiește în Utah, S.U.A.

NOTĂ

1. Thomas S. Monson, „Duty Calls”, *Ensign*, mai 1996, p. 44.

CAPITOLUL 8

Întemeierea Bisericii lui Hristos

Acesta este capitolul 8 al noii istorii narative în patru volume a Bisericii, intitulată Sfinții: Relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă. Această carte este disponibilă în 14 limbi în formă tipărită, în secțiunea Istoria Bisericii a aplicației Biblioteca Evangheliei și pe saints.lds.org. Capitolele anterioare au fost publicate în numerele trecute și sunt disponibile în 47 de limbi în aplicația Biblioteca Evangheliei și pe saints.lds.org.

La începutul lunii iulie 1828, având manuscrisul în mână sa, Joseph știa că Domnul voia ca el să publice Cartea lui Mormon și să răspândească mesajul ei pretutindeni. Însă tot ceea ce ținea de publicarea unei cărți erau lucruri cu care el și familia lui nu erau familiarizați. El trebuia să păstreze manuscrisul în siguranță, să găsească un tipograf și, cumva, să găsească o modalitate prin care această carte să ajungă la oameni dispuși să ia în considerare posibilitatea existenței unei noi scripturi.

De asemenea, publicarea unei cărți cu atât de multe pagini câte are Cartea lui Mormon nu ar fi fost ieftină. Situația financiară a lui Joseph nu se îmbunătățise de când începuse traducerea și toți banii pe care-i câștiga erau folosiți pentru a asigura cele necesare familiei sale. Situația părinților lui era asemănătoare, ei fiind fermieri săraci care lucrau un teren care nu era proprietatea lor. Singurul prieten al lui Joseph care putea finanța proiectul era Martin Harris.

Joseph s-a apucat repede de lucru. Înainte de a termina traducerea, el a făcut demersurile necesare pentru a obține dreptul de autor și a proteja textul de oricine ar fi putut să îl fure sau să îl plagieze.¹ Având ajutorul lui Martin, Joseph a început, de asemenea, să caute un tipograf care să fie de acord să publice cartea.

Au mers mai întâi la Egbert Grandin, un tipograf din Palmyra care avea aceeași vârstă cu Joseph. Grandin nu a fost de la bun început de acord, crezând despre carte că era o înșelătorie. Nelăsându-se descurajați, Joseph și Martin au continuat să caute și, într-un oraș din apropiere, au găsit un tipograf care a fost dispus să-i ajute. Însă, înainte de a-i accepta oferta, s-au întors în Palmyra și l-au întrebat încă o dată pe Grandin dacă dorea să publice cartea.²

De data aceasta, Grandin a părut mai dispus să accepte proiectul, însă, înainte de a se fi apucat de lucru, cerea să fie plătit cu 3000 de dolari pentru a tipări și lega cinci mii de exemplare. Martin promisese deja că va ajuta cu plata pentru tipărire, însă, pentru a putea face rost de o astfel de sumă, și-a dat seama că era posibil să

În acea toamnă, în timp ce tipografii făceau progrese constante în privința publicării Cărții lui Mormon, un fost judecător, pe nume Abner Cole, a început publicarea unui ziar la tipografia lui Grandin. Lucrând în timpul nopții în tipografie, după ce angajații lui Grandin plecau acasă, Abner avea acces la paginile tipărite din Cartea lui Mormon, care nu era încă legată și gata pentru a fi vândută.

La scurt timp, Abner a început să ridiculizeze „Biblia de aur” în ziarul său și, în timpul iernii care a urmat, a tipărit extrase din carte alături de comentarii sarcastice.¹¹

Hyrum și Oliver l-au înfruntat pe Abner când au aflat ceea ce făcea. „Cu ce drept tipărești tu Cartea lui Mormon în acest mod?”, a întrebat Hyrum. „Nu știi că am obținut drepturi de autor?”

Abner a spus: „Nu este treaba voastră. Am plătit pentru a folosi tipografia și voi tipări ce doresc”.

Hyrum i-a spus: „Îți interzic să mai tipărești din acea carte în ziarul tău”.

Abner i-a răspuns: „Nu-mi pasă”.

Nefiind siguri ce era de făcut, Hyrum și Oliver i-au trimis de veste lui Joseph, în Harmony, și acesta s-a întors, de îndată, în Palmyra. L-a găsit pe Abner la sediul tipografiei, citind cu un aer degajat propriul ziar.

Joseph i-a spus: „Se pare că muncești din greu”.

Abner i-a răspuns sec: „Ce mai faci, domnule Smith?”

Joseph i-a spus: „Domnule Cole, Cartea lui Mormon și dreptul de publicare al acesteia îmi aparțin și-ți interzic să o mai folosești”.

Abner și-a aruncat haina și și-a suflerat mânecile. Și-a strâns pumnii și s-a răstit: „Vrei să ne batem, domnule? Dacă vrei să ne batem, nu ai decât”.

Joseph a zâmbit și i-a spus: „Mai bine ții haina pe tine. Este frig și nu am de gând să mă bat cu tine”. Apoi, calm, a continuat: „Dar trebuie să încetezi să mai tipărești din cartea mea”.

Abner i-a spus: „Dă-ți haina jos și hai să ne batem dacă crezi că ești cel mai bun”.

Joseph i-a răspuns: „Există lege și vei afla acest lucru dacă nu ai știut până acum. Însă nu am să mă bat cu tine pentru că asta nu va rezolva nimic”.

Abner știa că legea nu era de partea sa. S-a calmat și a încetat să mai tipărească extrase din Cartea lui Mormon în ziarul său.¹²

Solomon Chamberlin, un predicator care era în drum spre Canada, a auzit pentru prima dată despre „Biblia de aur” de la o familie care locuia în apropiere de Palmyra și la care a fost găzduit. Asemenea lui Thomas Marsh, de-a lungul vieții sale, el mersese de la o biserică la alta, însă se simțea nemulțumit de ceea ce vedea. Unele biserici propovăduiau principii ale Evangheliei și credeau în daruri spirituale dar nu aveau profetii sau preoția lui Dumnezeu. Solomon a simțit că venise timpul în care Domnul Își va întemeia Biserica.

În timp ce Solomon îi asculta pe membrii acelei familii vorbind despre Joseph Smith și plăcile de aur, s-a simțit electrizat din cap până în picioare și s-a hotărât să găsească familia Smith și să afle mai multe despre carte.

El a pornit spre casa familiei Smith și l-a întâlnit pe Hyrum la ușă. Solomon a spus: „Pacea să fie în această casă”.

Hyrum a răspuns: „Sper să fie pace”.

Solomon a întrebat: „Este aici cineva care crede în viziuni și revelații?”

Hyrum a răspuns: „Da, toți din această casă cred în viziuni”.

Solomon i-a relatat lui Hyrum despre o viziune pe care o văzuse cu ani în urmă. În acea viziune, un înger a spus că Dumnezeu nu avea nicio biserică pe pământ dar că, în curând, Dumnezeu va întemeia una care va avea putere asemenea bisericii apostolilor din vechime. Hyrum și ceilalți din casă au înțeles ce a spus Solomon și i-au spus că și ei credeau același lucru.

Solomon a spus: „Aș dori să-mi faceți cunoscute unele dintre lucrurile pe care le-ați descoperit. Cred că le pot accepta”.

Hyrum l-a invitat să rămână oaspete la ferma familiei Smith și i-a arătat manuscrisul Cărții lui Mormon. Solomon l-a studiat timp de două zile și a mers cu Hyrum la sediul tipografiei lui Grandin, unde a primit din partea unui tipograf șaiszeci și patru de pagini tipărite. Având acele pagini nelegate în mâna sa, Solomon și-a continuat călătoria spre Canada, predicând tot ceea ce știa despre noua religie.¹³

La 26 martie 1830, primele exemplare ale Cărții lui Mormon au fost legate și disponibile pentru a fi vândute la parterul sediului tipografiei lui Grandin. Erau legate strâns în piele de vițel de culoare maro și miroseau a piele și

Mai târziu, Joseph a stat lângă un curs de apă și a fost martor la botezurile mamei și tatălui său în Biserică. După ani în care fiecare încercase diferite căi în căutarea adevărului, erau, în cele din urmă, uniți în credință. În timp ce tatăl său ieșea afară din apă, Joseph l-a luat de mână, l-a ajutat să urce pe mal și l-a îmbrățișat.

Fiind cuprins de mare emoție, și-a pus fața la pieptul tatălui său și a spus: „Dumnezeu meu, am trăit să-l văd pe tatăl meu botezat în adevărata Biserică a lui Isus Hristos!”²⁴

În acea seară, având inima plină de emoție, Joseph a mers în liniște într-o pădure din apropiere. El dorea să fie singur, să nu fie văzut de prieteni sau membrii familiei. În cei zece ani care trecuseră de când avusese Prima Viziune, el văzuse cerurile deschizându-se, simțise Spiritul lui Dumnezeu și fusese învățat de îngeri. De asemenea, el păcătuisese și își pierduse darul, ca apoi să se pocăiască, să primească îndurarea lui Dumnezeu și să traducă Cartea lui Mormon prin puterea și harul lui Dumnezeu.

Acum, Isus Hristos restaurase Biserica Sa și-l autorizase pe Joseph cu aceeași preoție deținută de apostolii din vechime, când aceștia au mers și au dus lumii Evanghelia.²⁵ Fericirea pe care o simțea era prea mare ca să se poată stăpâni și, când Joseph Knight și Oliver l-au găsit, mai târziu, în acea seară, el plângea.

Bucuria lui era deplină. Lucrarea începuse.²⁶ ■

O listă completă a lucrărilor citate este disponibilă în limba engleză pe saints.lds.org.

Cuvântul *Temă* din note indică informații suplimentare care se găsesc online pe saints.lds.org.

NOTE.

1. Copyright for Book of Mormon, 11 iunie 1829, din *JSP*, D1:76-81.
2. „Prospect of Peace with Utah”, *Albany Evening Journal*, 19 mai 1858, p. [2]; „From the Troy Times”, *Albany Evening Journal*, 21 mai 1858, p. [2]; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sept. 1892, fotocopie, Biblioteca de istorie a Bisericii.
3. Doctrină și legăminte 19 (Revelation, circa Summer 1829, pe josephsmithpapers.org); vezi, de asemenea, Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [D&L 19], din *JSP*, D1:85-89 și Knight, Reminiscences, p. 6-7.
4. McBride, „Contributions of Martin Harris”, p. 1-9; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 34, din *JSP*, H1:352 (schița 2).
5. John H. Gilbert, Statement, 23 oct. 1887, Biblioteca de istorie a Bisericii; Indenture, Martin Harris către Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, 25 aug. 1829, Wayne County, NY, Registrul cu ipotecă, volumul 3, p. 325-326, microfilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Biblioteca de istorie a Bisericii; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [D&L 19], din *JSP*, D1:85-89.

6. Copyright for Book of Mormon, 11 iunie 1829, din *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sept. 1892, fotocopie, Biblioteca de istorie a Bisericii; Porter, „The Book of Mormon”, p. 53-54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, 8 sept. 1892, fotocopie, Biblioteca de istorie a Bisericii; Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 9-a, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, 22 oct. 1829, din *JSP*, D1:94-97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, 8 sept. 1892, fotocopie, Biblioteca de istorie a Bisericii; Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 9-a, [2]; „Printer's Manuscript of the Book of Mormon”, din *JSP*, R3, partea 1:xxvi. **Subject:** Printing and Publishing the Book of Mormon (Tipărirea și publicarea Cărții lui Mormon)
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, 6 nov. 1829, din *JSP*, D1:100-101; Mosia 3:18-19; 5:5-7; 4 Nefi 1:17; vezi, de asemenea, Oliver Cowdery to Joseph Smith, 28 dec. 1829, din *JSP*, D1:101-104.
10. Thomas B. Marsh, „History of Thomas Baldwin Marsh”, *LDS Millennial Star*, 4 iunie 1864, 26:359-360; 11 iunie 1864, 26:375-376.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 9-a, p. [9]. Pentru exemple de extrase din Cartea lui Mormon publicate de Abner Cole, vezi „The Book of Mormon”, *Reflector*, 16 sept. 1829, p. 10; „Selected Items”, *Reflector*, 23 sept. 1829, p. 14; „The First Book of Nephi”, *Reflector*, 2 ian. 1830, p. 1 și „The First Book of Nephi”, *Reflector*, 13 ian. 1830, p. 1. **Subject:** Critics of the Book of Mormon (Criticii Cărții lui Mormon)
12. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 9-a, [9]-[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, p. 166-168.
13. Chamberlin, Autobiography, p. 4-11.
14. Copyright for Book of Mormon, 11 iunie 1829, din *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, 8 sept. 1892, fotocopie, Biblioteca de istorie a Bisericii; „Book of Mormon”, *Wayne Sentinel*, 26 mart. 1830, p. [3]. Unele cărți au fost legate în piele de oaie.
15. Pagina de titlu a Cărții lui Mormon, aproximativ începutul lunii iunie a anului 1829, din *JSP*, D1:63-65; vezi, de asemenea, Lucy Mack Smith către Solomon Mack, 6 ian. 1831, Biblioteca de istorie a Bisericii.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, din *JSP*, D1:378-382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, din *JSP*, D1:385-387.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, p. 60-61.
18. Vezi Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6 ian. 1831, Biblioteca de istorie a Bisericii.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, p. 1, din *JSP*, H1:10; Doctrină și legăminte 27:12-13 (Revelation, circa aug. 1830, în Doctrină și legăminte 50:3, ediția 1835, pe josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, 23 mart. 1846, Biblioteca de istorie a Bisericii; Joseph Smith Documents Dating through June 1831”, din *JSP*, D1:xxxvii-xxxix; vezi, de asemenea, Cannon și alții, „Priesthood Restoration Documents”, p. 163-207. **Subject:** Restoration of the Melchizedek Priesthood (Restaurarea Preoției lui Melchizedek).
20. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 27, din *JSP*, H1:326-328 (schița 2).
21. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 37, din *JSP*, H1:364 (schița 2); Stevenson, Journal, 22 dec. 1877; 2 ian. 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (5 apr. 1813), *Laws of the State of New-York* (1813), 2:212-19. **Subject:** Founding Meeting of the Church of Christ (Adunarea de constituire a Bisericii lui Hristos).
22. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 37-38, din *JSP*, H1:364-371 (schița 2).
23. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 37, din *JSP*, H1:366; Doctrină și legăminte 21 (Revelation, 6 apr. 1830, pe josephsmithpapers.org); „History of Joseph Smith”, *Times and Seasons*, 1 oct. 1842, 3:928-329.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 9-a, [12]; Knight, Reminiscences, p. 8; vezi, de asemenea, Bushman, *Rough Stone Rolling*, p. 110.
25. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 38, din *JSP*, H1:372 (schița 2); Joseph Smith, „Latter Day Saints”, în Rupp, *He Pasa Ekklesia*, p. 404-405, din *JSP*, H1:506.
26. Knight, Reminiscences, p. 7.

Vârstnicul
Quentin L. Cook

din Cvorumul
celor Doisprezece
Apostoli

Cât de milos a fost Domnul

Acest nou set de volume despre istoria Bisericii ne va ajuta să ne ținem legămintele prin faptul că vom dobândi mai multe cunoștințe despre ce a făcut Salvatorul pentru noi.

Pentru prima oară în aproape o sută de ani, un nou set de volume despre istoria Bisericii este în curs de publicare sub îndrumarea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Intitulată *Sfinții: Relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă*, această istorie narativă relatează adevărata povestire a unor oameni obișnuiți care au devenit sfinți prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos (vedeți Mosia 3:19). Primul volum, *Standardul adevărului, 1815-1846*, a fost finalizat și tradus în 14 limbi pentru a fi distribuit în multe zone ale lumii.

Sfinții relatează povestirea despre cum a restaurat Dumnezeu legământul Său nepieritor datorită iubirii Sale pentru copiii Săi. Arată cum a restaurat Domnul Evanghelia Sa pentru a oferi speranță și pace în perioade de tumult, încercare și suferință. Arată, de asemenea, cum legămintele restaurate conduc la exaltare prin intermediul lui Isus Hristos.

V-ați putea aștepta ca povestirea să înceapă cu Joseph Smith, dar povestirea din *Sfinții* începe în anul 1815 cu erupția unui vulcan din Indonezia, care a cauzat multe

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Prin intermediul profetului Său, Dumnezeu a reînnoit legăminte care nu înlătură din calea noastră răul, durerea, suferința și despărțirea cauzată de moarte, dar promit vindecare prin ispășirea Salvatorului și ne asigură că relațiile pot dura pentru eternitate.

morți, boli și distrugeri. Acest punct de început a fost ales având în vedere ce a revelat Domnul despre cum a restaurat legămintele care ne leagă de Salvator și ne ajută să biruim toate problemele vieții:

„De aceea, Eu, Domnul, cunoscând nenorocirea care va veni peste locuitorii pământului, l-am chemat pe slujitorul Meu, Joseph Smith, fiul, și i-am vorbit din ceruri și i-am dat porunci...

Pentru ca legământul Meu nepieritor să poată fi stabilit” (D&L 1:17, 22).

Începând cu prima scenă prezentată, până la faptul că este distribuit

în întreaga lume, setul de volume *Sfinții* le arată copiilor lui Dumnezeu de pretutindeni că acest set cuprinde povestirea legămintelor lor cu Dumnezeu, care le cunoaște greutățile. Prin intermediul profetului Său, Dumnezeu a reînnoit legăminte care nu înlătură din calea noastră răul, durerea, suferința și despărțirea cauzată de moarte, dar promit vindecare prin ispășirea Salvatorului, ne sfințesc și ne înzestreaază viețile cu o însemnătate extraordinară și ne asigură că relațiile pe care le prețuim aici, pe pământ, pot dura pentru eternitate, „[însoțite] de slavă veșnică” (vedeți D&L 130:2).

Primele opt capitole din *Standardul adevărului* au fost publicate în numere ale acestei reviste de-a lungul anului.

Numărul din această lună concludă această serie de capitole din *Sfinții*, dar povestirea continuă pe saints.lds.org, aplicația Biblioteca Evangheliei și în format tipărit (comandă pe store.lds.org). Vă invit să continuați s-o citiți folosind oricare dintre aceste canale.

Un model și plan divine

Sfinții prezintă un model divin prin care profeții, ca parte a slujirii lor, folosesc trecutul pentru a ne ajuta să învățăm cine suntem și să vedem care sunt scopurile lui Dumnezeu în viața noastră. În scripturi, mulți profeți își încep învățăturile relatând povestiri despre mila Domnului față de strămoșii

lor.¹ Moroni i-a îndrumat pe cei care citesc din Cartea lui Mormon să-și „[aducă aminte] cât de bun a fost Domnul” de-a lungul istoriei „și să [cântărească aceste lucruri] în inimile [lor]” (Moroni 10:3). Faptul de a reflecta asupra bunătății lui Dumnezeu ne pregătește să primim mărturia Spiritului, care ne învață „despre lucruri așa cum sunt ele într-adevăr și despre lucruri așa cum ele într-adevăr vor fi” (Iacov 4:13; vedeți, de asemenea, Moroni 10:4-5).

Faptul de a ști că Tatăl Ceresc a plănuit fericirea noastră completă și exaltarea noastră ne oferă perspectivă, ne ajută să înțelegem identitatea noastră de copii iubii ai unor părinți divini și ne mărește încrederea în Domnul chiar și în perioade dificile. Faptul de a ne aminti de bunătatea Domnului ne poate proteja și împotriva mândriei și a pericolelor prosperității. Mormon a scris despre o perioadă în care nefiții „[au] început să se îmbogățească peste măsură de mult”. Dar, spre deosebire de alte perioade prezentate în Cartea lui Mormon, când oamenii au permis ca mândria și bogăția să îi ruineze, acești oameni au urmat o altă cale: „Dar, cu toate bogățiile lor sau tăria lor, sau prosperitatea lor, ei nu au fost înălțați în mândrie în propriii ochi; și nici nu erau ei leneși în a-și aduce aminte de Domnul, Dumnezeul lor; ci s-au umilit ei înșiși peste măsură de mult în fața Lui”. Ei și-au ținut legămintele și au rămas neprihăniți deoarece „și-au adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru ei” (vedeți Alma 62:48-50).

Setul de volume *Sfinții* ne învață lecții ca acestea și multe altele. Vă va ajuta să vedeți mâna Domnului în viața dumneavoastră pe măsură ce veți experimenta, în mod indirect, încercările credinței, amărăciunile și bucuriile, revelațiile și hotărârile unor oameni imperfecti care L-au iubit pe Domnul și au simțit dragostea Sa.

Pe măsură ce veți citi, veți dobândi mai multe cunoștințe și o înțelegere mai profundă chiar și din povestirile pe care le-ați mai auzit înainte. Nicio altă scenă din istoria Bisericii nu este mai cunoscută decât Prima Viziune a lui Joseph Smith, dar setul de volume *Sfinții* ne ajută să înțelegem mai bine cum s-a străduit Joseph să împace ce a simțit în inima sa cu ce a crezut în mintea sa.

Dorința sinceră a lui Joseph de a simți iertarea Salvatorului nu s-a împlinit deoarece și-a dat seama că niciuna dintre bisericile existente nu predica „Evanghelia lui Isus Hristos așa cum este consemnată în Noul Testament”². Joseph a reflectat pentru a ști care biserică era adevărată sau dacă erau toate greșite. În inima sa, el a sperat, cu disperare, că una dintre ele era adevărată, astfel încât să găsească pacea pe care o căuta. Neputând găsi un consens între ceea ce simțea și ceea ce vedea și gândea, Joseph și-a dat seama că putea să-L întrebe pe Dumnezeu. El a mers în pădure pentru a se ruga. Acolo l-a văzut pe Tatăl și pe Fiul, care i-au iertat păcatele și au soluționat dilema într-un mod la care nu se gândise niciodată.³

Seria de volume Sfinții ne arată că faptul de a cunoaște lucrurile Domnului ne oferă perspectivă eternă, ne ajută să vedem lucrurile așa cum sunt cu adevărat și cum vor fi și ne ajută să ne exercităm credința că Domnul ne va ajuta în perioadele dificile.

Joseph, familia sa și mulți alți oameni care au acceptat legământul restaurat al Domnului au dorit să simtă dragostea lui Dumnezeu pentru ei, să învețe cum să se apropie mai mult de El și să repare relațiile cu cei dragi. Setul de volume *Sfinții* relatează povestirile lor.

Să ne încredem în Domnul în timpul încercărilor

Volumul 1 al seriei *Sfinții* include povestirea foarte tristă a Amandei Barnes Smith și a familiei sale, care s-au supus poruncilor Domnului și au făcut voia Sa.⁴ Soțul Amandei și unul dintre fiii săi au fost omorâți cu brutalitate împreună cu alți 15 sfinți din zilele din urmă care campau într-o mică așezare de pe Shoal Creek din Missouri. Domnul a susținut-o pe Amanda în timpul acestei experiențe teribile, a răspuns la rugăciunile ei, i-a dat curaj și a ajutat-o să-și vindece fiul grav rănit.⁵

Setul de volume *Sfinții* arată cum a învățat Amanda să se încreadă în Domnul în timpul unor dificultăți cumplite. Prezintă, de asemenea, ce a învățat Joseph Smith despre bunătatea lui Dumnezeu chiar și în perioade pline de suferință. Ne arată că faptul de a cunoaște lucrurile Domnului ne oferă perspectivă eternă, ne ajută să vedem lucrurile așa cum sunt cu adevărat și cum vor fi și ne ajută să ne exercităm credința că Domnul ne va ajuta în perioadele dificile.

Când profetul Joseph a aflat ce s-a întâmplat cu familia Amandei și cu alții care se aflau la Shoal Creek, a simțit că

ar prefera să meargă la închisoare sau să fie omorât decât să permită ca sfinții să fie uciși. Următoarea zi, a încercat să negocieze un tratat de pace cu miliția din Missouri, care se pregătea să atace principala așezare a sfinților din Far West. În schimb, Joseph a fost capturat și ținut prizonier.

Timp de aproape cinci luni, Joseph a rămas în custodie, închis într-o celulă rece, înghesuită, aflată la subsol în Liberty, Missouri. El se întreba unde Se ascunde Dumnezeu și cât mai putea suporta strigătele văduvelor și orfanilor. El s-a rugat: „O, Doamne, cât timp vor suferi ei aceste nedreptăți și asupriri nelegale înainte ca inima

Ta să se îmblânzească și în adâncul Tău să fii plin de milă față de ei?” (D&L 121:3).

Setul de volume *Sfinții* ne învață că adversitatea nu este o dovadă a faptului că Domnul este nemulțumit sau că Își retrace binecuvântările. Opoziția face parte din planul lui Dumnezeu pentru a ne perfecționa și a ne pregăti pentru a avea un destin etern, celestial (vedeți 2 Nefi 2:11). Joseph a învățat că suferința infinită a Salvatorului Îi permite să ne ajute când suferim și, în cele din urmă, să ne exalteze (vedeți Alma 7:11-13). Ca răspuns la strigătele pline de durere ale lui Joseph, Domnul a enumerat diferite tipuri de încercări înainte de a încheia spunând:

„Chiar dacă fălcile iadului își vor deschide larg gura după tine, să știi, fiul Meu, că toate aceste lucruri îți vor da experiență și vor fi pentru binele tău.

Fiul Omului a coborât sub toate acestea. Ești tu mai mare decât El?” (D&L 122:7-8).

Faptul de a experimenta *aceste lucruri* noi înșine ne poate înzestra cu empatie ca cea a lui Hristos pentru cei în suferință. Când era în închisoare, Joseph s-a gândit: „După aceasta, inima mea va avea, pentru totdeauna, mai multă blândețe decât a avut vreodată”. El își dorea să fie alături de sfinți pentru a-i alina și consola. „Nu aș fi putut simți niciodată ceea ce simt acum dacă nu aș fi suferit nedreptățile de care am avut parte”⁶, a explicat el.

Unul dintre motivele pentru care Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au autorizat și aprobat seria *Sfinții* este acela că ne poate ajuta pe fiecare dintre noi să experimentăm *aceste lucruri* prin intermediul povestirilor altora. Putem învăța din povestirea Amandei că, până și în momentele în care Dumnezeu consideră, în înțelepciunea Sa infinită, că nu trebuie să prevină răul sau suferința, El ne iubește și ne cunoaște. El ascultă rugăciunile noastre și este milos și bun.

Binecuvântările restaurate ale templului

În niciun alt loc nu ne este arătată mai multă milă și bunătate decât în templu. La baza sa, seria *Sfinții* reprezintă povestirea despre restaurarea binecuvântărilor templului. Primul volum se termină cu povestirea despre cum mii de sfinți din zilele din urmă primesc rânduieli sacre în Templul Navoo în anul 1846. Al doilea volum va culmina cu dedicarea Templului Salt Lake și cu sfinții începând să primească

rânduieli în acel templu în anul 1893. Al treilea volum se va termina cu povestirea despre cum sfinții europeni încep să se adune la templul din Elveția în anul 1955. Al patrulea volum va aduce povestirea până în prezent, când templele umplu pământul și sfinții de pe întreg globul primesc rânduielile exaltării, așa cum au spus profeții cu mult timp în urmă.

În casa Domnului facem legăminte și suntem înzestrați cu puterea de a birui efectele căderii, inclusiv răul și suferința din această lume. Noi suntem protejați și, în cele din urmă, primim puterea de a ne ridica la înviere, pecetluiti cu cei dragi pentru totdeauna.

Setul de volume *Sfinții* ne va ajuta să ne ținem legămintele îmbogățindu-ne cunoștințele într-un mod foarte puternic. Ne va ajuta să ne amintim întotdeauna ce a făcut Salvatorul pentru noi. Fără înregistrări despre ce a făcut Dumnezeu în trecut, nu ne-am „[aduce] aminte cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor” (Moroni 10:3). Din aceste motive, suntem îndatorați Domnului și sfinților care și-au consemnat experiențele referitoare la dragostea Sa față de ei. Domnul i-a poruncit lui Joseph Smith să consemneze experiențele sale (vedeți D&L 21:1). El i-a poruncit unui istoric al Bisericii să lucreze sub îndrumarea lui Joseph „să țină registrul și istoria Bisericii în mod continuu” (D&L 47:3). El a comandat ca istoria să includă „toate lucrurile care vor fi pentru binele Bisericii și al generațiilor care se vor ridica” (D&L 69:8).

Având în minte aceste revelații și promisiunea din legământ de a ne aduce aminte întotdeauna de Salvator, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au început plănuirea seriei *Sfinții* în urmă cu 10 ani. Acum, vă încurajăm să o citiți, având încredere că vă va ajuta să înțelegeți planul lui Dumnezeu, văzând cât de milos a fost Domnul, îndurând cu credință în perioadele bune și în cele rele, dobândind empatie ca cea a lui Hristos față de alții și ținându-vă legămintele care duc la exaltare. ■

NOTE

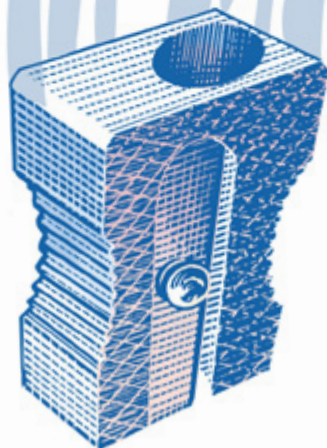
1. Nefi (1 Nefi 17:23-43), regele Beniamin (Mosia 1), Limhi (Mosia 7), un înger al Domnului către Alma (Mosia 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Mormon 3:17-22) și Moise (Exodul 13:3) sunt câteva exemple.
2. Joseph Smith, în „History, circa Summer 1832”, p. 2, josephsmithpapers.org.
3. Vedeți „History, 1838-1856, volume A-1 [23 December 1805-30 August 1834]”, p. 3, josephsmithpapers.org.
4. Vedeți „Revelation, 12 January 1838-C”, p. [1], josephsmithpapers.org.
5. Vedeți *Saints*, volumul 1, capitolul 30, „Fight Like Angels”.
6. „Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839”, p. [1], josephsmithpapers.org.

OUĂ, SIGURANȚE ȘI CREDINȚĂ

Unul dintre țelurile noastre ca familie este să economisim destui bani pentru plăți un avans pentru propria noastră casă. Fără acest țel, mi-aș putea irosi sfârșiturile de săptămână uitându-mă la televizor, așteptând să primesc ocazii financiare.

Deoarece sunt șofer pentru o companie minieră din nordul statului Chile, lucrez patru zile la mină și, apoi, am trei zile libere – de sâmbătă până luni. Pentru a ne completa veniturile și economiile pentru a cumpăra o casă, am decis să începem să vindem ouă. Planul nostru era să luăm comenzi de la prieteni, vecini și membri ai Bisericii, să cumpărăm aproximativ 1.000 de ouă în fiecare săptămână de la un angrosist și, apoi, să luăm și să livrăm ouăle în zilele de sâmbătă și luni.

Soția mea, Laura, și cu mine am decis să-i luăm cu noi la livrări pe cei doi copii ai noștri și să ne bucurăm de timpul petrecut împreună. Însă, când eram în drum spre a cumpăra primul nostru lot de ouă, asupra noastră s-a abătut un dezastru. Unul dintre copiii noștri, jucându-se cu o ascuțitoare mică de metal, a aruncat ascuțitoarea și aceasta a intrat exact în dulia în care intră bricheta. A făcut scânteii și furgoneta noastră a rămas fără partea

Când o ascuțitoare mică de metal a intrat în dulia în care intră bricheta, furgoneta noastră s-a oprit brusc. Ni se arsesse o siguranță.

electrică, oprindu-se brusc, chiar în mijlocul unei autostrăzi. Ni se arsesse o siguranță.

În timp ce stăteam acolo încurcând traficul și întrebându-ne ce să facem, ne-am necăjit atât de tare încât ne-a venit să plângem. Dar, în acel moment, mi-am amintit că Domnul a promis că ne va ridica și ne va ajuta dacă ne punem încrederea în El.

M-am calmat. Mi-am dat seama că nu puteam să stau acolo și să mă plâng. Aveam o problemă și, cu ajutorul lui Dumnezeu, aveam să o rezolvăm.

Laura și cu mine ne-am uitat unul la celălalt și am spus: „Trebuie să dăm dovadă de credință”. Am spus o rugăciune și ne-am șters lacrimile. Apoi, Laura a urcat la volan iar eu am ieșit să împing mașina. Mai mulți oameni au coborât din mașinile lor și m-au ajutat.

Am împins mașina aproximativ 200 de metri până am găsit un loc sigur de parcare în afara autostrăzii. În timp ce am oprit mașina, am observat că am parcat chiar în fața unui magazin de produse electronice pentru mașini.

Am găsit siguranța arsă, am intrat în magazin și am întrebat: „Aveți o siguranță ca aceasta?”

Vânzătorul a spus: „Desigur!”.

Am cumpărat o siguranță și am pus-o la loc, mașina a pornit imediat și ne-am continuat drumul. Angrosistul care vindea ouă se pregătea să închidă când am ajuns. Am cumpărat ouăle și le-am livrat.

Când trecem prin încercări, trebuie să ne amintim să cerem ajutorul Tatălui Ceresc. Știu că El ne va răspunde dacă mergem înainte și dăm dovadă de credință în El. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Chile

O BINECUVÂNTARE ÎN SCRISUL MAMEI MELE

Într-o seară, mă gândeam ce mesaj să rostesc în cadrul unei conferințe de episcopie care urma să aibă loc. Studiasem scripturile de-a lungul săptămânii și, deși primisem multă inspirație și cunoaștere, încă nu aveam o direcție clară referitor la ceea ce Domnul dorea ca eu, în calitate de președinte de țară, să împărtășesc membrilor episcopiei.

În rugăciune sinceră, m-am rugat ca Spiritul să-mi îndrume gândurile. Apoi, am deschis scripturile și am început să citesc din nou. Mintea mea s-a îndreptat imediat spre țelurile episcopiei despre care episcopul și cu mine discutasem recent. Unul dintre acele țeluri era să folosim *Predicați Evanghelia Mea* când împărtășim prietenilor și vecinilor Evanghelia.

Am simțit îndrumarea de a include *Predicați Evanghelia Mea* în studiul personal din acea seară. Am scos un exemplar și l-am deschis la întâmplare. Pe acea pagină, am găsit două referințe scripturale scrise de mână – 1 Nefi 8:8-11 și 1 Nefi 11:21-22. Când am privit mai atent, mi-am dat seama că acele referințe fuseseră scrise de mama mea. Scumpa mea mamă murise cu câțiva ani mai devreme, la două luni după ce împlinise vârsta de 80 de ani. Ea a fost un exemplu de curaj și

altruism, văzând întotdeauna partea bună a oamenilor. Și iubea scripturile.

Am deschis scripturile la aceste versete pentru a vedea ce a determinat-o să le scrie. Când le-am citit, am primit în mintea mea imediat mesajul pe care trebuia să-l rostesc. Era un mesaj simplu, anume că membrii Bisericii care au gustat fructul delicios al Evangheliilor pot uita uneori că mulți alții caută același fruct. Trebuie să-i ajutăm și să le spunem unde să-l găsească.

M-am gândit la scumpa mea mamă când am parcurs restul manualului

Predicați Evanghelia Mea. Nu era niciun nume, nici alte notițe sau ceva care să indice că această carte i-a aparținut vreodată. Am fost uimit când m-am gândit la lanțul de îndemnuri spirituale care au dus la acest moment. Spiritul mi-a confirmat că gândurile mi-au fost îndrumate, după cum mă rugasem. Deși mama mea a scris aceste referințe cu mulți ani în urmă, ea nu a știut că Domnul le va folosi ca răspuns la o rugăciune umilă a fiului ei. ■

Douglas Hedger, Nevada, S.U.A.

În timp ce mă pregăteam pentru conferința de episcopie am deschis manualul *Predicați Evanghelia Mea* la o pagină cu referințe scripturale scrise de mama mea.

UN MIRACOL ÎN CASA DOMNULUI DIN KIEV

Familia mea și cu mine am fost entuziasmați să călătorim cu mașina din România în Kiev, Ucraina, pentru dedicarea templului în luna august a anului 2010. Știind că acesta avea să fie templul pentru sfinții din Misiunea România-Moldova, am călătorit pentru aproximativ 14 ore doar pentru a fi acolo. Când am ajuns, am întâlnit un alt grup de sfinți care călătoriseră din România. Eram cu toții fericiți să putem fi în Kiev pentru acest eveniment sacru.

În ziua dedicării, grupul nostru din România a fost desemnat pentru a viziona dedicarea prin intermediul unei transmisiuni într-o cameră de la parterul templului. Unii au fost dezamăgiți. Speraseră să participe la dedicare cu profetul, în camera celestială. Unii au spus chiar că ar fi putut să stea acasă și să vadă transmisiunea din capela lor, din România.

Am început să mă rog în inima mea: „Tată Ceresc, cum îi putem ajuta

pe acești membri din România să aibă o experiență de neuitat în casa Ta?”.

Când a început sesiunea de dedicare, eu încă nu primisem un răspuns. Curând după aceea am aflat că profetul, președintele Thomas S. Monson (1927-2018), avea să coboare pentru a pune piatra din capul unghiului la locul ei. Acesta putea fi răspunsul nostru! M-am rugat să existe o cale prin care profetul să vină și să-i salute pe sfinții români.

Am spus în rugăciune: „Nu cer acest lucru pentru mine, ci pentru frații și surorile mele”.

După ceremonia pentru piatra din capul unghiului, președintele Monson a trecut pe lângă camera noastră în drum către camera celestială. Dintr-o dată, am simțit că ar trebui să mă ridic și să-l invit să vină în camera noastră.

M-am ridicat și am spus: „Profetul nostru! Veniți să ne vedeți. Suntem din România”.

Nu a părut că m-a auzit. Apoi, un moment mai târziu, dânsul a intrat în cameră. „România!”, a spus și a intrat în cameră.

El ne-a salutat pe toți și a spus că ne iubește foarte mult. Inima îmi era plină de recunoștință când am văzut fețele pline de bucurie ale dragilor noștri membri. M-am rugat spunând:

M-am rugat în inima mea: „Tată Ceresc, cum îi putem ajuta pe acești membri din România să aibă o experiență de neuitat în casa Ta?”.

„Îți mulțumesc, dragă Tată, pentru acest miracol din casa Ta”.

Când profetul a părăsit încăperea, nimeni nu mai era supărat. Am simțit că suntem în cea mai binecuvântată cameră din templu. A fost o experiență pe care nu o voi uita niciodată. ■

Doru Vasile, București, România

UN ZÂMBET DE ACCEPTARE

Într-o seară, episcopia noastră a organizat o activitate pentru pregătirea căreia am petrecut ore întregi. După activitate, un tânăr simpatizant și-a luat rămas bun de la mine, dar după câteva minute s-a întors și a întrebat: „Stimate episcop, când trebuie să mă întorc?”. I-am spus duminică iar băiatul a spus repede: „Nu, nu este o altă activitate?”. Petrecuse un timp atât de plăcut cu tinerii din episcopia noastră, încât a dorit să se întoarcă.

De asemenea, am vorbit cu un cuplu care venise la activitate și i-am întrebat care erau impresiile lor. Soțul a spus: „De când am ajuns aici, am simțit pace și liniște”, ceea ce soția lui a confirmat dând din cap. Am fost surprins de acest lucru deoarece, când au sosit, erau mulți oameni care vorbeau și făceau gălăgie. Însă el a continuat și m-a privit și a întrebat: „Acesta este Duhul Sfânt, nu-i așa?”. Fiind surprins, am putut doar să spun da.

Au fost multe de făcut pentru a pregăti această activitate, astfel că, în acea

seară, când totul s-a încheiat, singurul lucru pe care am vrut să-l fac a fost să mă duc acasă și să merg la culcare. Din cauza oboselii, nu am putut să mă gândesc la conversațiile mele cu simpatizanții. Când am ajuns acasă, mi-am spus rugăciunea și m-am dus la culcare, dar nu am putut să adorm; în mintea mea îmi imaginam că Domnul zâmbeste. Era un zâmbet de acceptare. În acel moment, am început să-mi aduc aminte de lucrurile minunate care s-au petrecut la activitate.

Am înțeles că sânguința și dragostea membrilor episcopiei au făcut posibil ca inimile celor trei simpatizanți să fie atinse. Am înțeles că zâmbetul de acceptare era pentru ceea ce făceam. Nu am putut să nu plâng și m-am simțit atât de recunoscător pentru darul pe care Domnul ni l-a oferit. El ne oferise un zâmbet de acceptare. Depun mărturie despre cuvintele Domnului că sunt adevărate; că atunci când vom aduce chiar numai un suflet la El, mare va fi bucuria noastră în împărăția Tatălui (vedeți D&L 18:15). ■

Franklin Romero, Manabí, Ecuador

ÎMPĂRTĂȘIȚI POVEȘTEA DUMNEAVOASTRĂ

Glasuri ale sfinților din zilele din urmă publică relatări reale despre orice subiect al Evangheliei, dar căutăm în mod special experiențele dumneavoastră în ceea ce privește slujirea altora și dovedirea curajului de a trăi conform Evangheliei. Trimiteți articolul dumneavoastră la liahona.lds.org (apasă pe „Submit an Article or Feedback”).

Motivația NOASTRĂ DE A trăi conform Evangheliei

Mindy Selu

Revistele Bisericii

Întotdeauna vor exista „învățăture greu de înțeles”. Însă va exista întotdeauna opțiunea de a pune credința mai presus de orice îndoială sau incertitudine.

Calea uceniciei este plină de binecuvântări – atât „văzute, cât și nevăzute”¹. Dar sunt momente când această cale, deși este plină de binecuvântări, nu este ușoară sau convenabilă. A deveni ucenic al lui Isus Hristos necesită muncă și sacrificiu și, uneori, este dificil să găsim motivația de a trăi conform poruncilor și de a face aceste sacrificii.

În calitate de tineri adulți, probabil sunteți, de asemenea, preocupați să încercați să acordați prioritate noilor responsabilități, să luați decizii care vor avea un impact major asupra vieții voastre și să decideți cum va fi calea uceniciei voastre pentru tot restul vieții. În afară de acestea, pot exista lucruri în politica sau istoria Bisericii sau în doctrina Evangheliei pe care nu prea le înțelegeți și ispite cu care vă luptați, precum și binecuvântări pe care încă le mai așteptați și aveți îndoieli sau preocupări cu privire la planul lui Dumnezeu pentru voi.

Uneori, unii dintre noi ne-am putea întreba dacă merită să trăim conform Evangheliei pentru a primi binecuvântările care ne-au fost promise. Am putea susține că nu ne simțim acceptați, că este prea mult de lucru sau că, aparent, există mai multe întrebări decât răspunsuri. Dar totul se reduce la motivație. De ce faceți ceea ce faceți și trăiți astfel? De ce continuați să țineți poruncile, chiar și atunci când nimeni nu este în jur pentru a observa dacă o faceți?

Indiferent de cine sunteți și de etapa în care vă aflați în viață, alegerea de a vă găsi motivația prin dezvoltarea credinței voastre în Salvator și Evanghelia Sa depinde de voi.

La cine să ne ducem?

Găsirea și păstrarea motivației de a trăi conform Evangheliei nu este o provocare unică pentru zilele noastre. Chiar și atunci când Salvatorul era pe pământ, oamenilor le-a fost greu să înțeleagă și, astfel, să se supună principiilor pe care El le-a propovăduit. Câțiva dintre ucenicii Lui ascultau în timp ce El explica un concept care părea să-i offenseze – rolul Său ca „Pâinea vieții” (vedeți Ioan 6:35-58). Îndoindu-se, ei au răspuns spunând: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?” (Ioan 6:60).

Hristos, văzând că le era greu să creadă sau să accepte această doctrină, a întrebat: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?” (Ioan 6:61). În loc să se bazeze pe credința lor mai mult decât pe îndoielile lor, mulți dintre ucenicii Săi „s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El” (Ioan 6:66).

Însă când Hristos i-a întrebat pe ceilalți ucenici ai Săi, dacă și ei vor să se ducă, Petru a dat singurul răspuns pe care îl putea da: „La cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice” (Ioan 6:67-68).

Sursa motivației noastre

Petru cunoștea sursa motivației sale. Se rezumă la principalul motiv pentru care facem ceea ce facem în Evanghelie: mărturia și credința noastră în

Isus Hristos. Petru a declarat: „Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu” (Ioan 6:69; subliniere adăugată). Dobândind aceeași convingere puternică despre Isus Hristos, divinitatea Sa și lucrarea Sa, și noi putem găsi motivația de a continua să trăim conform Evangheliei – chiar și atunci când pare greu, chiar și atunci când nimeni altcineva nu va observa și chiar dacă nu suntem siguri că ne dorim să o facem.

Întotdeauna vor exista „învățăături greu de înțeles”. Însă va exista întotdeauna opțiunea de a pune credința mai presus de orice îndoială sau incertitudine. Precum a spus vârstnicul L. Whitney Clayton, din Președinția celor Șaptezeci: „Decizia de a crede este cea mai importantă alegere pe care o facem vreodată”².

Așadar, ce facem dacă ni se vorbește despre una dintre aceste „învățăături greu de înțeles”?

1. Urmăm exemplul lui Petru și al celorlalți ucenici care au rămas credincioși chiar și atunci când ar fi fost ușor să plece. Ascultăm sfaturile profeților, apostolilor și a altor conducători:

„În momente de frică sau îndoială sau în perioade nesigure, păstrați credința pe care o aveți deja... *Țineți-vă tare de ceea ce știți deja și fiți puternici până când veți primi mai multă cunoaștere*”³.

„[Faceți] doar un mic pas înainte – și, apoi, încă unul. [Concentrați-vă] asupra adevărilor în care [credeți] și [lăsați] acele adevăruri să [vă] umple mintea și inima...

[Începeți] cu adevărurile de bază ale Evangheliei”⁴.

2. Citim des din scripturi și urmăm învățăturile acestora:

„Studiați în fiecare zi, rugându-vă, Cartea lui Mormon și cugetați la ea.”⁵.

„Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine” (Ioan 7:17).

„Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri” (Iacov 1:22).

3. Continuăm să ținem poruncile.

„Răspunsurile la întrebările noastre sincere vin atunci când căutăm cu seriozitate și când trăim conform poruncilor... Credința noastră ne ajută să credem în lucruri care, la momentul respectiv, nu ni se par logice”⁶.

„Dacă veți continua să fiți supuși...

vi se vor da cunoașterea și înțelegerea pe care le căutați”⁷.

În cele din urmă, motivația noastră depinde doar de ceea ce a spus Petru. Credem noi că Isus este Hristosul, că El conduce Biserica Sa și că are cuvintele vieții eterne? În acest moment, este credința noastră în El mai mare decât „învățăturile greu de înțeles”?

Răspлата trăirii conform Evangheliei

Când ne hotărâm să-I iubim și să-I urmăm pe Dumnezeu și Isus Hristos și să ținem poruncile chiar și atunci când nu le înțelegem pe deplin, răspлата este imensă. Omul firesc se întrebă: „Ce folos îmi aduce?”. Învățăturile Evangheliei oferă răspunsul: „Pace în această lume și viață veșnică în lumea care va veni”; un loc pregătit pentru voi în

locașurile lui Dumnezeu; tot ceea ce are Tatăl Ceresc; „fericire fără de sfârșit” (vedeți D&L 59:23; Eter 12:34; D&L 84:38; Mosia 2:41); și, după cum vârstnicul Dieter F. Uchtdorf, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a declarat: „Aici [în Biserică] veți găsi ceea ce este inestimabil... Aici veți găsi cuvintele vieții eterne, cărarea spre pace, promisiunea mântuirii binecuvântate și fericirea”⁸. Să menționăm câteva.

Când ne dedicăm să-L urmăm pe Hristos și să ascultăm de poruncile Sale, ni se promet toate aceste lucruri și mai mult. Acest lucru nu înseamnă că această cale va fi întotdeauna ușoară sau ușor de înțeles, dar binecuvântările care ne-au fost promise dacă rămânem puternici ne vor fi oferite pe tot parcursul vieții și chiar după această viață.

Cu toate acestea, chiar dacă aceste binecuvântări sunt incredibile, ele nu trebuie să fie motivația noastră principală pentru a trăi conform Evangheliei. Indiferent ce întrebări aveți, oricare doctrină nu o înțelegeți, credința voastră în Isus Hristos și ispășirea Sa va fi cheia motivației voastre de a trăi conform Evangheliei Sale, la fel cum a fost pentru Petru și alții.

Vârstnicul Uchtdorf a spus: „Gândurile și opiniile noastre ne influențează în cele din urmă faptele. Mărturia despre adevărul Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos este cea mai puternică forță care ne motivează în viețile noastre. Isus a subliniat în mod repetat puterea gândurilor bune și a motivelor corecte: «Întoarce-te

către Mine în fiecare gând; nu te îndoi, nu te teme» (D&L 6:36).

Mărturia despre Isus Hristos și despre Evanghelia restaurată ne va ajuta în viețile noastre să învățăm despre planul special pe care-l are Dumnezeu pentru noi și, apoi, să acționăm conform acestuia. Ea ne asigură de realitatea, adevărul și bunătațea lui Dumnezeu, de învățăturile și ispășirea lui Isus Hristos și de chemarea divină a profeților din zilele din urmă”⁹.

În ceea ce mă privește, voi continua să încerc, chiar și atunci când va fi greu. Voi continua să mă rog și să studiez scripturile. Voi face efortul pentru a-mi întări mărturia despre Salvator în fiecare zi. Și, voi continua să încerc să trăiesc așa cum El dorește ca eu să trăiesc și să mă încred în cuvintele Sale și în profeții și apostolii Săi, care mă învață cum să mă bazez pe motivația care provine nu doar din credința mea în El și iubirea mea față de El, ci și din sacrificiul și dragostea Lui eterne pentru mine. ■

NOTE

1. Dieter F. Uchtdorf, „Calea unui ucenic”, *Liahona*, mai 2009, p. 76.
2. L. Whitney Clayton, „Alegeți să credeți”, *Liahona*, mai 2015, p. 38.
3. Jeffrey R. Holland, „Cred, Doamne!”, *Liahona*, mai 2013, p. 93-94; subliniat în textul original.
4. Rosemary M. Wixom, „Să ne întărim credința”, *Liahona*, mai 2015, p. 94.
5. Thomas S. Monson, „Puterea Cărții lui Mormon”, *Liahona*, mai 2017, p. 87.
6. Rosemary M. Wixom, „Să ne întărim credința”, p. 95.
7. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 95-96.
8. Dieter F. Uchtdorf, „Veniți, alăturați-vă nouă”, *Liahona*, nov. 2013, p. 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, „Puterea unei mărturii personale”, *Liahona*, nov. 2006, p. 37.

DOUĂ OPȚIUNI

„Calea Domnului nu este grea. Viața este grea, nu Evanghelia... Viața este grea pentru noi toți, dar ea este, de asemenea, simplă. Avem doar două opțiuni. Fie Îl urmăm pe Domnul și suntem înzestrați cu puterea Sa și avem pace, lumină, tărie, cunoaștere, încredere, dragoste și bucurie, fie putem să mergem pe o altă cale, orice altă cale, indiferent care este, și să trăim viața așa cum vrem, fără sprijinul Său, fără puterea Sa, fără îndrumare, în întuneric, în incertitudine, îndoială, necaz și disperare. Atunci întreb, care cale este mai ușoară?”

Vârstnicul Lawrence E. Corbridge, din Cei Șaptezeci, „Calea”, *Liahona*, nov. 2008, p. 36.

**Am simțit cum
întunericul se
așterne în viața
mea. Și, apoi,
mi-am dat seama
că trebuie să vor-
besc cu episcopul
meu.**

Primul pas către pocăință

Aurilas Peterson

Îmi amintesc când mi-am stabilit, împreună cu misionarii, data de botez. Ei m-au întrebat dacă sunt pregătit să fac acest legământ cu Tatăl nostru Ceresc. Fără să mă gândesc măcar la acest lucru și cu inima plină de bucurie, am spus: „Da!”. Îmi doream să accept acest dar special pe care Tatăl meu iubitor mi-l oferise și știam că nu voi fi fericit fără prezența Salvatorului în viața mea. Dar nu eram sigur de ceea ce avea să-mi ofere viitorul.

În cele din urmă, a venit ziua cea mare. A fost de neuitat și am fost atât de fericit!

Zile întunecate

După botezul și confirmarea mea, zilele au părut, brusc, întunecate. Aveam probleme cu familia și aveam dificultăți în a mă supune tuturor legilor lui Dumnezeu. Nu știam ce să fac și voiam să renunț la tot. Părea că nimeni nu mă înțelege.

Îmi plăcuse întotdeauna să citesc din Cartea lui Mormon, dar, în acea perioadă, am pus-o deoparte. Într-o zi, în timp ce eram singur acasă, am

simțit Spiritul spunându-mi, într-un mod dulce, să citesc din Cartea lui Mormon. M-am rugat dinainte, dorind să obțin un răspuns care să aducă alinare suferinței mele. Am deschis direct la capitolul 5 din Alma. În versetul 27, ni se spune: „Ați mers voi păstrându-vă fără de vină în fața lui Dumnezeu? Puteți voi să spuneți în sinea voastră, dacă ați fi chemați să muriți chiar acum, că ați fost destul de umili? Că veșmintele voastre au fost curățate și albite prin sângele lui Hristos, care va veni să mântuiască poporul Său de păcatele lor?”.

În cele din urmă, inima mea a fost atinsă de aceste cuvinte. Știam că trebuie să mă pocăiesc, așa că am stabilit o întâlnire cu episcopul meu. Eram, cu adevărat, speriat, dar m-am forțat să merg să ne vedem.

Înțelegerea promisiunii lui Dumnezeu

Când am ajuns la biroul episcopului, m-am simțit atât de vinovat, încât voiam pur și simplu să plec. Dar m-am rugat să am curajul să spun tot ce trebuia să spun. Episcopul m-a poftit în biroul său și, apoi, a rostit

o rugăciune pentru a primi ajutorul lui Dumnezeu. Mi-a vorbit de parcă aș fi fost fiul său și și-a arătat dragostea față de mine prin intermediul cuvintelor sale. Mi-a dat sfaturi și m-a rugat să fac anumite lucruri pentru a primi iertarea lui Dumnezeu și, apoi, să ne întâlnim din nou.

Am fost atât de bucuros să am această ocazie. Am urmat sfatul său și, în cele din urmă, am înțeles promisiunea de iertare făcută de Dumnezeu lui Alma: „Și dacă el își mărturisește păcatele în fața ta și a Mea și se pocăiește cu sinceritatea

inimii sale, pe acela tu îl vei ierta și Eu îl voi ierta, de asemenea” (Mosia 26:29). După ce m-am pocăit cu sinceritate, am știut că Dumnezeu m-a iertat. Am putut, în cele din urmă, să simt dragostea Tatălui Ceresc în inima mea și întunericul a dispărut. Eram fericit și mândru de mine.

Episcopul este acolo pentru a ajuta

Episcopul este reprezentantul Domnului pentru membrii episcopiei. Să știți că el este acolo pentru a vă ajuta să găsiți adevărata fericire pe

care Dumnezeu o are pentru dumnea-voastră. Aveți încredere în el. Dacă aveți o problemă sau trebuie să vă pocăiți, căutați-l. El vă va ajuta.

Știu că uneori nu este un lucru ușor să mergi să te întâlnești cu el. Dar, așa cum a explicat președintele Lorenzo Snow (1814-1901) despre planul etern al Tatălui nostru Ceresc: „Cred că, în lumea spiritelor din [viața premuritoare], când ni s-a propus să... trecem prin experiențele pe care le avem acum, nu a fost totul plăcut și agreabil... Cu toate acestea, nu am nicio îndoială că, în viața premuritoare, am văzut și înțeles clar că, pentru a ne obține exaltarea și gloria, aceasta era o experiență necesară”. Dânsul a continuat spunând: „Am fost dornici să ne conformăm voinței lui Dumnezeu și, în consecință, suntem aici” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Lorenzo Snow* [2012], p. 114).

Pocăința face parte din faptul a ne conforma voinței lui Dumnezeu. Așa că, în loc să vă fie frică de episcop, deveniți prietenul său. El a fost ales de Dumnezeu și vă poate ajuta să vă pocăiți și să vă vindecați sufletul venind la Isus Hristos. Domnul dorește să ne ajute, dar trebuie să facem noi primul pas către pocăință. Astfel, putem vedea cum se împlinește promisiunea din Isaia 1:18: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada”. Și pentru aceasta, episcopul este acolo pentru a vă ajuta.

Depun mărturie că Dumnezeu trăiește și că Isus Hristos este Salvatorul nostru. Amândoi ne iubesc foarte mult! ■

Autorul articolului locuiește în Quest, Haiti.

SĂ ÎNVĂȚĂM ÎN MODUL DOMNULUI.

**Vârșnicul
David A. Bednar**
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

Faptul că Domnul grăbește lucrarea Sa presupune ca noi să învățăm continuu, să facem schimbări și să înaintăm cu credință în Salvator.

Un model în toate lucrurile

Într-o revelație dată prin intermediul profetului Joseph Smith în luna iunie a anului 1831, Domnul a declarat: „Vă voi da un model în toate lucrurile, pentru ca să nu fiți înșelați; pentru că Satana este liber pe pământ și umblă să înșele națiunile” (D&L 52:14).

Interesant este că Domnul ne-a dat „un model” și nu „modelul” pentru toate lucrurile. Nu cred că Domnul sugerează prin expresia „un model în toate lucrurile” că El are doar un model care să fie folosit în orice situație. Mai degrabă, modul Domnului include o

varietate de modele care pot fi folosite pentru a atinge obiective spirituale diferite.

Țelul nostru suprem în orice experiență de învățare și de predare trebuie să fie acela de a determina și de a folosi modelul sau modelele care corespund cel mai bine nevoilor noastre și de a obține rezultatele de învățare dorite.

Duhul Sânt este Învățătorul

Duhul Sânt este cel de-al treilea membru al Dumnezeirii și un Revelator, un Învățător, un Mângâietor, un Sfințitor și ne aduce aminte de toate lucrurile (vedeți Ioan 14:16-17, 26; 3 Nefi 27:20). Vârșnicul James E. Talmage (1862-1933), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a explicat: „Oficiul Duhului Sânt în slujirea Sa printre oameni este descris în scripturi. El este un Învățător

Invitarea Duhului Sfânt să fie învățător este scopul central în toate modelele Domnului privind învățarea.

PENTRU A ÎNVĂȚA PRIN CREDINȚĂ ESTE NEVOIE ATÂT DE O INIMĂ, CÂT ȘI DE UN SUFLET BINEVOITOR.

trimis de Tatăl; iar celor care au dreptul la învățăturile Sale El le va revela toate lucrurile necesare pentru progresul sufletului”¹. Invitarea Duhului Sfânt să fie *Învățătorul* este scopul central în toate modelele Domnului privind învățarea și predarea.

Persoana care-și exercită libertatea morală de a alege și acționează conform principiilor corecte, își deschide inima către Duhul Sfânt – și astfel invită puterea Lui de a preda și de a mărturisi, precum și mărturia Sa care confirmă. Pentru învățarea cu și prin credință este nevoie de efort spiritual, mintal și fizic, nu doar acceptare pasivă. Prin sinceritatea și consecvența acțiunii noastre bazată pe credință, Le arătăm Tatălui nostru Ceresc și Fiului Său, Isus Hristos, dorința noastră de a învăța și de a primi instrucțiuni de la Duhul Sfânt.

Gândiți-vă la modul în care misionarii îi ajută pe simpatizanți să învețe prin credință. A face și a respecta angajamente spirituale, precum studierea Cărții lui Mormon și rugăciunea în legătură cu aceasta, supunerea față de porunci și participarea la adunările Bisericii necesită ca simpatizantul să

își exercite credința și să acționeze. De asemenea, acest principiu este valabil pentru toți membrii Bisericii, inclusiv părinți, învățători și conducători.

Predarea, îndemnul și explicațiile – deși sunt foarte importante – nu pot niciodată să asigure unui simpatizant, copil, cursant sau membru o mărturie despre adevărul Evangheliei restaurate. Numai atunci când credința lor acționează și deschide calea spre inimă, Duhul Sfânt poate oferi o mărturie care confirmă. Cu siguranță, misionarii, părinții, învățătorii și conducătorii trebuie să învețe să predea prin puterea Spiritului. Însă, este la fel de importantă responsabilitatea pe care o au de a-i ajuta pe alții să învețe prin credință.

Învățarea pe care o descriu depășește cu mult înțelegerea, reținerea și amintirea informațiilor. Modelul de învățare despre care vorbesc ne face să ne trezim la Domnul (vedeți Alma 5:7), înlătură omul firesc (vedeți Mosia 3:19), schimbă inimile noastre (vedeți Mosia 5:2) și ne convertește pentru Domnul pentru a nu ne rătăci niciodată (vedeți Alma 23:6). Învățarea prin credință necesită atât

o inimă, cât și un suflet binevoitor (vedeți D&L 64:34) și este rezultatul faptului că Duhul Sfânt poartă puterea cuvântului lui Dumnezeu atât către inimă, cât și în inimă. Învățarea prin credință nu poate fi transferată de la învățător la cursant, de la misionar la simpatizant prin intermediul unei prelegeri, demonstrații sau al unui exercițiu experimental, ci un cursant trebuie să-și exercite credința și să acționeze pentru a obține, el însuși, cunoașterea.

Un model pentru învățare și predare

1. *Pregătiți-vă să învățați.*

Dacă participați la clasa Școlii de duminică și îl ascultați pe învățătorul dumneavoastră prezentând un subiect, este bine. Dar dacă ați lucrat și v-ați pregătit, dacă vă gândiți la lucrurile pe care învățătorul dumneavoastră v-a invitat să le citiți, să cugetați asupra lor și să vă rugați în legătură cu ele înainte de oră, atunci poate avea loc o revărsare puternică a Spiritului, iar Duhul Sfânt devine învățătorul dumneavoastră. Pregătirea invită revelația.

2. Interacționați pentru a edifica. Doresc să vă atrag atenția asupra acestui verset. „Numiți un învățător dintre voi și să nu fie toți purtători de cuvânt în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți și fiecare om să aibă un privilegiu egal” (D&L 88:122).

Acesta este unul dintre cele mai puternice modele de învățare și predare ale Domnului. Doresc să vă sugerez un alt mod de a privi acest verset: „Numiți un învățător dintre voi”. Cine este învățătorul? Duhul Sfânt. Poate că dacă doriți ca Duhul Sfânt să fie învățătorul, atunci „să nu [vorbească] toți... în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți.” Singurul care poate produce această edificare este Duhul Sfânt.

Interacțiunea menită să edifice invită revelația. În prezent în Biserică, noi învățăm și punem în practică modele de învățare și predare tot mai stimulative, riguroase și solicitante din punct de vedere spiritual. Vom face mereu ceea ce am făcut întotdeauna și vom obține aceleași rezultate pe care le-am obținut mereu sau ne vom pocăi, vom învăța, ne vom schimba și vom predă din ce în ce mai mult în modul Domnului?

3. Invitați la acțiune. Doar o întrebare simplă ajută la îndeplinirea acestui țel. Ce veți face datorită lucrurilor pe care le-ați învățat? Acționarea potrivit revelației invită mai multă revelație.

Mă rog să ținem pasul cu grăbirea lucrării Domnului, că nu vom face doar ceea ce am făcut întotdeauna în modul în care am făcut-o întotdeauna.

Depun mărturie despre realitatea vie a Domnului Isus Hristos. Depun mărturie că El trăiește. El a înviat! El stă în fruntea acestei Biserici și conduce acțiunile ei. El ne cheamă pe

toți să ținem pasul cu grăbirea lucrării Sale și să urmăm modelele pe care El le-a oferit pentru creșterea și învățarea noastră. ■

Dintr-o cuvântare rostită la seminarul pentru noii președinți de misiune, în data de 25 iunie 2014.

NOTĂ

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, ediția a 12-a (1924), p. 162.

PREGĂTIREA INVITĂ REVELAȚIA.

5

MODURI DE A ÎNVĂȚA DE LA CONFERINȚA GENERALĂ

CONFERINȚA GENERALĂ ESTE O OCAZIE MINUNATĂ DE A ne întâlni cu membrii Bisericii din întreaga lume pentru a-i asculta pe conducătorii Bisericii și a primi îndrumare de la Domnul. Vizionarea, ascultarea și studiul mesajelor de la conferința generală vor aduce Spiritul în viața dumneavoastră și vor ajuta la clădirea mărturiei dumneavoastră. Este o ocazie pentru dumneavoastră de a primi revelație personală și de a acționa potrivit acesteia.

Aici sunt cinci moduri prin care puteți învăța de la conferința generală.

DETALIU DIN HRISTOS ȘI TÂNĂRUL BOGAT, DE HEINRICH HOFFMANN

1 NOTAȚI-VĂ ÎNTREBĂRILE ÎNAINTE SĂ ÎNCEAPĂ CONFERINȚA GENERALĂ.

Făceți-vă timp pentru a vă nota întrebările înainte de începerea conferinței și, apoi, fiți atenți la răspunsurile pe care le veți primi în timpul conferinței. Rugăciunile și întrebările dumneavoastră pot primi un răspuns dacă participați la conferință și ascultați șoaptele Spiritului.

2 CĂUTAȚI SĂ ÎNVĂȚAȚI DE LA HRISTOS.

Profeții depun mărturie despre Salvator și ne învăță despre El (vedeți Faptele apostolilor 10:43). Când veți asculta mesajele din cadrul conferinței, vă puteți gândi la ce vă învăță despre Isus persoana care vorbește. Puteți chiar să faceți o listă în notițele dumneavoastră.

Dumneavoastră aveți capacitatea de a primi revelație și de a acționa, fără teamă, potrivit ei.

Președintele Henry B. Eyring,
„Domnul conduce Biserica Sa”, Conferința Generală din octombrie 2017

3

FIȚI ATENȚI LA SUBIECTE.

După ce urmăriți o parte a conferinței generale, puteți observa că a fost menționat un subiect sau o temă de mai multe ori. Modelele pe care le observați pot fi una dintre modalitățile prin care Spiritul vă ajută să recunoașteți ceva ce trebuie să învățați.

4

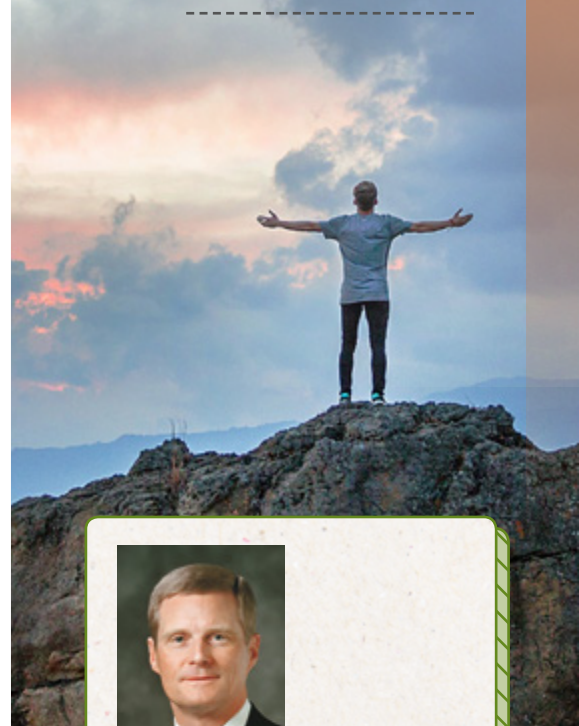
FIȚI ATENȚI LA CARTEA LUI MORMON.

Puteți învăța multe lucruri dacă sunteți atenți la scripturile la care fac referire conducătorii, în special la cele din Cartea lui Mormon, „cheia de boltă a religiei noastre” (introducere la Cartea lui Mormon). Vedeți dacă puteți ține evidența dărilor în care este menționată în timpul conferinței generale. Veți fi uimiți de ce veți găsi!

5

FIȚI MOTIVAȚI ȘI ÎNSPIRAȚI SĂ ACȚIONAȚI.

Scrieți mesaje și citate care vă inspiră sau vă invită să acționați. Acest lucru vă poate ajuta să puneți în aplicare ce învățați – și, când veți avea nevoie, vă poate ajuta să vă aduceți aminte ce gânduri ați avut. ■

Pentru învățarea cu și prin credință este nevoie de efort spiritual, mintal și fizic, nu doar acceptare pasivă.

Vârstnicul David A. Bednar, „Să învățăm în modul Domnului”, pagina 50 a acestei reviste

ÎNVĂȚAȚI DE DUHUL SFÂNT

Acești tineri s-au pregătit înainte de conferința generală pentru a fi învățați de Spirit. Aici sunt câteva lucruri pe care le-au învățat de la o conferință precedentă și ce fac diferit datorită acestui lucru.

Instrucțiuni inspirate

Am fost inspirată de conferința generală. În timp ce am ascultat instrucțiunile conducătorilor noștri de a le sluji altora, a ne încrede în Hristos și a ne ține, cu fermitate de bara de fier, am simțit Duhul Sfânt depunându-mi mărturie că această Evanghelie este adevărată și că putem obține viață eternă ținând poruncile și urmând cuvântul lui Dumnezeu. Mi-am stabilit obiective de a fi mai de folos în comunitatea mea și a-mi întări mărturia prin rugăciune zilnică și studiu zilnic din scripturi. Știu că sunt o fiică a Tatălui Ceresc. El trăiește și mă iubește pentru totdeauna și mereu.

Madelyn B., 16 ani, Delaware, S.U.A.

Despre: cea mai mare dintre trei frați și surori; face cross-country; îi place să citească și să cânte; iubește limba spaniolă și își dorește să predea engleza ca a doua limbă

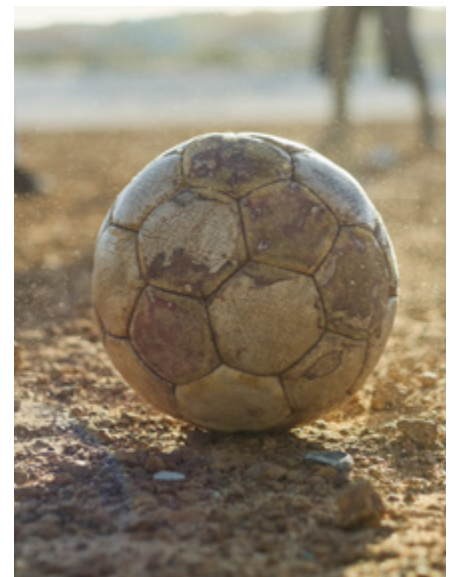

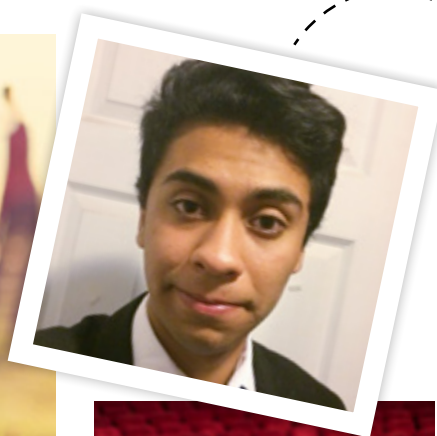
Răspunsuri la întrebări

Înainte de conferința generală, am avut două întrebări: (1) Cum pot să am o atitudine pozitivă și să-mi ajut prietenii când iau o decizie greșită? și (2) Cum să-mi depun mărturia despre Biserică fără ca ei să facă glume pe seama mea? În timpul conferinței, Spiritul mi-a depus mărturie că nu sunt singur. Acum știu că, studiind scripturile din toată inima, voi primi răspunsuri la întrebările despre prietenii mei. Știu că Tatăl meu ascultă rugăciunile mele și mă voi strădui să fiu mai bun în fiecare zi.

Isaak R., 13 ani, Pichincha, Ecuador

Despre: singur la părinți; îi place să cânte la pian, să meargă cu rolele, să joace fotbal, să facă judo, să înoate, să cânte, să facă dulciuri; își dorește să devină medic; culoarea favorită este verde

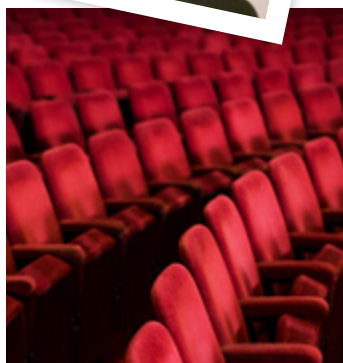

Invitat să progresez

Conferința generală m-a ajutat să-mi întăresc dorința de a urma calea Evangheliei lui Isus Hristos. M-a ajutat să știu și să înțeleg că aceasta este Biserica adevărată, care ne aduce lumină și fericire. Am simțit Spiritul invitându-mă să progresez în fiecare zi și să citesc din Cartea lui Mormon pentru a obține o mărturie puternică despre Evanghelie. Cred că Tatăl meu Ceresc a dorit ca eu să ascult aceste mesaje inspirate.

Vicente A., 16 ani, Regiunea Metropolitană, Chile

Despre: cel mai mare dintre patru frați și surori; îi plac jocurile video, să asculte muzică și să joace fotbal; participă în piese de teatru; își dorește să slujească în misiune

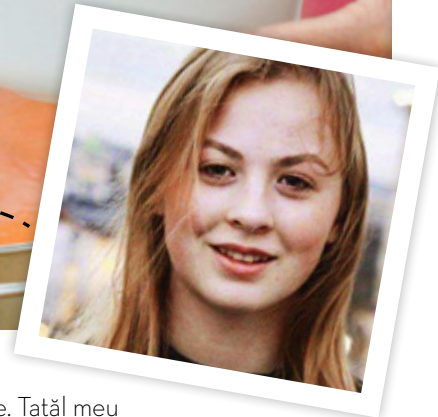

Pregătit să învăț

Simt Spiritul atât de puternic la conferința generală. De când am început să pregătesc întrebări și să mă pregătesc pe mine din punct de vedere spiritual pentru conferință, aceasta a căpătat o cu totul altă însemnătate în viața mea și am putut să învăț atât de multe lucruri din fiecare cuvântare. Sunt atât de recunoscător pentru profeți și apostoli și știu că sunt trimiși de Tatăl Ceresc pentru a ne conduce și îndruma în viața noastră!

Ben H., 17 ani, Kentucky, S.U.A.

Despre: iubește sporturile; joacă baschet și tenis la școală; îi place să schieze, să se dea cu placa de snowboard, să călătorească și să meargă în drumeții

Căutarea luminii

Anul trecut a fost unul dificil pentru mine. Tatăl meu s-a luptat cu cancerul și au fost atacuri teroriste în orașul meu. Am avut probleme cu anxietatea, întrebându-mă cum pot simți pace când îmi fac griji pentru siguranța mea spirituală și fizică. De la conferința generală am învățat că putem găsi pace pe măsură ce suntem virtuoși, ne umplem inimile cu credință și ne menținem o perspectivă eternă. Am fost inspirată să mă îndrept către Hristos în perioadele dificile în loc să mă bazez pe propria înțelegere. Știu că pot birui influențele întunericului căutând strălucirea luminii lui Hristos.

Olivia H., 17ani, Belgia

Despre: înotătoare; îi place să slujească, inclusiv ca voluntară într-o cantină socială, într-un orfelinat și în cadrul programului pentru educație specială al școlii ei

„TINERILOR DIN BISERICĂ,
VĂ PROMIT
CĂ, DACĂ VEȚI
ASCULTA

[CONFERINȚA GENERALĂ],
VEȚI SIMȚI CUM INFLUENȚA
SPIRITULUI VA CREȘTE ÎN VOI.
DOMNUL VĂ VA SPUNE CEEA
CE DOREȘTE SĂ FACEȚI CU
PRIVIRE LA VIAȚA VOASTRĂ.”

Vârșnicul Robert D. Hales (1932-2017),
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli,
„Conferința generală - să ne întărim credința și mărturia”,
Conferința Generală din oct. 2013

Date referitoare la CONFERINȚA GENERALĂ

Orga din cadrul Centrului de conferințe are

7.667

de tuburi – însă doar în jur de 170 de tuburi pot fi văzute de public

Președintele Russell M. Nelson a rostit

84

de cuvântări în cadrul conferințelor generale în cei 34 de ani în care a slujit în calitate de autoritate generală

Oameni din

221

de țări și teritorii urmăresc conferința generală

Cuvântările sunt traduse în

94

de limbi

Lemnul din care a fost făcut pupitrul din Centrul de conferințe provine dintr-un nuc bătrân din curtea
PREȘEDINTELUI GORDON B. HINCKLEY
(1910-2008)

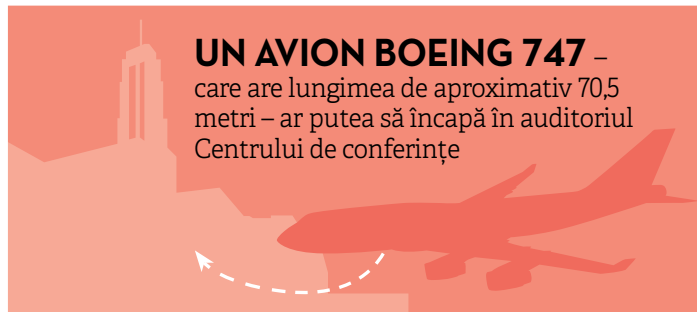

Peste

100.000

de persoane participă la cele cinci sesiuni desfășurate în Centrul de conferințe din orașul Salt Lake, Utah, S.U.A.

UN AVION BOEING 747 – care are lungimea de aproximativ 70,5 metri – ar putea să încapă în auditoriul Centrului de conferințe

Aproximativ

35

de cuvântări sunt rostite în cadrul fiecărei conferințe

ANUNȚURI REMARCABILE FĂCUTE ÎN CADRUL CONFERINȚELOR GENERALE:

SEPT. 1995:

„Familia: o declarație oficială către lume”

APR. 1998:

Construirea de temple mai mici

APR. 2001:

Se înființează Fondul Permanent pentru Educație

OCT. 2012:

Vârsta la care se poate sluji ca misionar s-a redus

APR. 2018:

Slujirea înlocuiește învățământului de acasă și pe cel prin vizite

„Cum pot invita Spiritul în casa mea când oamenii se ceartă sau nu se înțeleg?”

FIȚI ÎMPĂCIUITORI

„Când nu putem schimba comportamentul altora, vom avea sarcina de a ne purta cum se cuvine...”

În loc de ceartă și conflicte între membrii familiei, scopul nostru este să construim, să ascultăm și să discutăm împreună.”

Vârstnicul Marvin J. Ashton (1915-1994), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „No Time for Contention”, Conferința Generală, apr. 1978.

Spuneți că vă pare rău

Când am avut o ceartă, am descoperit că a spune că îți pare rău și a recunoaște că ai greșit,

chiar dacă crezi sau știi că ai dreptate, aduce liniștea din nou în încăpere. Apoi pleacă, rămâi tăcut, schimbă subiectul sau găsește un lucru cu care sunteți de acord. Nu durează mult până când Spiritul se întoarce.

Dylan M., 15 ani, California, S.U.A.

Doar arătați dragoste

Am descoperit că a arăta dragostea pură față de familia mea invită Spiritul să locuiască în căminul nostru. Profetul a vorbit despre dragoste ca fiind impulsul care ne face să ne schimbăm și balsamul care vindecă sufletul. Un spirit al dragostei aduce siguranță și pace în cămin.

Joseph C., 18 ani, Arizona, S.U.A.

Vorbiți cu familia voastră

Dacă în familia voastră nu sunt membri ai Bisericii, spuneți-le cât de rău vă simțiți când se ceartă și rugați-i să devină mai buni. Dacă aceasta nu funcționează, rugați-vă și încercați din nou. Dacă ei sunt membri, aduceți-le aminte că sunt copii ai lui Dumnezeu și că ei ar trebui să evite certurile.

Carolina S., 19 ani, Goiás, Brazilia

Rugați-vă pentru a avea Spiritul

Ori de câte ori o familie se ceartă, este greu să simțiți prezența Spiritului, dar acest lucru nu

înseamnă că nu-L veți putea simți dacă sunteți demni. Spuneți o rugăciune în inima voastră pentru a simți mai profund Spiritul Domnului și acordați o atenție deosebită îndemnurilor pe care le primiți. Tatăl Ceresc vă poate ajuta să simțiți pace și să știți cum să aduceți această pace în căminul vostru.

Katie G., 17 ani, Utah, S.U.A.

Încercați să cădeți de acord făcând un compromis

Discutați cu familia voastră pentru a rezolva problema într-un mod benefic pentru toți sau împărtășiți un verset ori cântați un imn. De asemenea, puteți cere Tatălui Ceresc ajutor pentru a rezolva problema. În acest fel, toată lumea se va liniști și vor putea rezolva problema fără a fi nevoie de a ridica tonul sau de violență. Cu siguranță, Duhul Sfânt vă va umple pe toți cu pace și vă va oferi tuturor dorința de a nu vă mai certa.

Luis F., 14 ani, Playa del Carmen, Mexic

Răspunsurile sunt menite să ajute și să ofere perspectivă, nefiind declarații oficiale privind doctrina Bisericii.

Implică o mărturie mai mult decât sentimente?

O mărturie este ceea ce Salvatorul spunea atunci când i-a zis lui Petru: „Fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri” (Matei 16:17). Aceasta este cunoaștere de la Dumnezeu revelată prin Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt vorbește cu un glas pe care mai mult îl simțim decât îl auzim, dar care vine atât „în inima, [cât] și în mintea [noastră]” (D&L 8:2; subliniere adăugată) - atât în gândurile, cât și în sentimentele noastre.

Profetul Joseph Smith a descris spiritul revelației ca un sentiment de „[intelență] pură [care se revarsă] în tine, [făcând] ca brusc, în mintea ta, să vină idei” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 138).

Când ne îndreptăm mințile și inimile - gândurile, sentimentele și dorințele - către Dumnezeu, El poate să vorbească minților și inimilor noastre cu glasul blând și liniștit al Duhului Sfânt. Pe măsură ce El comunică cu spiritele noastre, simțim anumite sentimente și gânduri. Aceasta este mărturia pe care ne-o dă El.

Ce credeți?

„Cum pot găsi prieteni cu standarde bune?”

Trimiteti răspunsurile voastre și, dacă doriți, o poză cu rezoluție mare până în data de 15 noiembrie 2018 la liahona.lds.org (apăsați pe „Submit an Article”).

Răspunsurile pot fi redactate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii.

Căi care vă pregătesc pentru viitorul vostru

Leah Barton

Revistele Bisericii

Nu cred că visul unei fete de 14 ani este să fie într-un grajd prăfuit, să ridice o lopată ruginită și să curețe o boxă de cai urât mirositoare. Însă mergeam acolo în fiecare zi, după orele de la școală, până când am fost destul de mare pentru a obține un alt loc de muncă.

Cu siguranță a lucra în timpul liceului nu era situația ideală, dar am înțeles atunci că, dacă îmi doream o slujbă care realmente să-mi placă - una care nu implică să cureți după animale - trebuia să merg la facultate și, pentru a merge la facultate, aveam nevoie de bani. Știam că, pentru mine, educația era pasul potrivit spre o carieră care (speram) să-mi aducă împlinire.

Partea frumoasă este că drumul pe care l-am ales este doar unul dintre cele câteva care vă pot ajuta să învățați să lucrați și să vă îngrijiți de propriile nevoi. Aceasta înseamnă să ne bazuim pe forțele proprii din punct de vedere spiritual și temporal. Pe măsură ce vă gândiți la opțiunile voastre, încercați să alegeți calea care credeți că vă va pregăti cel mai bine.

Aceste povestiri provin de la oameni care aveau vârsta voastră doar cu câțiva ani în urmă. Urmând exemplele acestor tineri adulți, puteți găsi propria voastră cale spre a vă bizui cu succes pe forțele proprii.

GÂNDIȚI-VĂ LA NEVOILE DIN JURUL VOSTRU

Oudom Piseth, Cambodia

Pentru a-mi atinge țelurile, îmi spun mereu că este foarte important să muncesc din greu, însă un alt mod de a excela este acela de a munci inteligent. După misiunea mea în Anglia, m-am întors în Cambodia și am căutat o slujbă pe piața locurilor de muncă. Am căutat lucruri precum durata și costul instruirii pentru fiecare loc de muncă.

Am aflat că programul de instruire pentru a fi agent de vânzări în domeniul îmbrăcăminte este scurt, dar dificil, și nu mulți oameni îl urmau. Am înțeles că era o ocazie bună și am decis să urmez programul. Acum, am terminat programul și lucrez ca agent de vânzări pentru o companie de îmbrăcăminte.

Găsirea unei cariere potrivite poate fi foarte grea, dar Îl am alături pe Salvator care mă ajută și mă încurajează.

Fie că mergeți la facultate, căutați un loc de muncă sau vă calificați într-un domeniu, dezvoltăți calități esențiale pentru clădirea împărăției lui Dumnezeu.

FOLOSIȚI EDUCAȚIA PENTRU A DESCHIDE UȘI

Iolanda Teixeira, Capul Verde, Africa

Mama mea m-a încurajat întotdeauna cu expresia: „Educația este cheia spre succes”. Mi-am dorit un viitor mai bun pentru mine și în special pentru familia mea, și, pentru a face acest lucru, trebuia să-mi continui studiile. La acea vreme, neavând bani pentru a merge la facultate, am aplicat pentru o bursă la o școală profesională pentru a studia despre sistemele informatice și întreținerea lor.

În timpul studiilor mele m-am confruntat cu diferite încercări, dar acestea nu m-au împiedicat să merg înainte aspirând la un viitor mai bun. Rugăciunea m-a ajutat foarte mult; întotdeauna caut îndrumare de la Domnul. Întotdeauna am fost dedicat studiilor mele iar astăzi sunt dedicat muncii mele, oferind ce pot mai bun ca tehnician în domeniul calculatoarelor și asistent de marketing.

LUÇRAȚI ACUM PENTRU A CLĂDI VIITORUL PE CARE-L DORIȚI

Ann-Sophie și Lawrence Cavin, Scoția, Marea Britanie

Ann-Sophie: Întotdeauna mi-am dorit să studiez în cadrul unei universități, dar planurile mele legate de ceea ce să studiez s-au schimbat foarte mult în anii adolescenței mele. După ce am terminat liceul, m-am oferit să muncesc voluntar într-un spital timp de șase luni. De atunci mi-a plăcut ideea de a fi asistentă medicală, dar nu m-am gândit că o să reușesc.

La cursul de bizuire pe forțele proprii din cadrul episcopiei mele, am fost rugați să alegem

un loc de muncă pe care ne-ar plăcea să-l avem, chiar dacă nu avem calificare. M-am rugat să știu ce să fac, iar asistența medicală îmi tot venea în minte. Am hotărât să urmez îndemnul Domnului.

Nu a fost ușor să urmez această cale. La început, am cercetat programul de asistență medicală și ce trebuia să fac pentru a putea să studiez. Am vorbit cu oameni care au trecut printr-un proces asemănător. Prima dată când

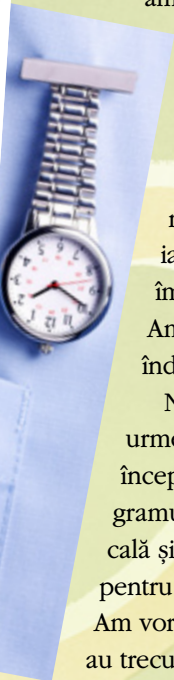
am aplicat la programul de asistență medicală, am fost pusă pe lista de așteptare. Dar nu am renunțat; am aplicat din nou și, în cele din urmă, am intrat. Uneori trebuie să fiți răbdători și să vă încredeți în Domnul, deoarece El are planul Său cu voi.

Lawrence: Când eram mai tânăr, mi-am stabilit țelul de a fi cel mai bun oricare ar fi fost materia studiată sau locul de muncă pe care l-am avut. Întotdeauna am încercat să învăț și să progrez pentru a avea o mai bună șansă de succes.

În prezent lucrez ca manager pentru o companie de îmbrăcăminte, dar vreau să intru în poliție. În Scoția, trebuie să locuiești în țară timp de trei ani consecutivi înainte de a aplica în poliție. Deoarece am fost în afara țării timp de doi ani pentru a sluji în misiune, trebuie să mai aștept câteva luni înainte de a intra.

Deși acest lucru a fost un obstacol mare, nu am renunțat. Am un loc de muncă bun prin care asigur cele necesare familiei mele și am muncit din greu pentru a mă asigura că primesc o referință bună pentru următoarele locuri de muncă.

La fel ca acești tineri adulți, veți descoperi diverse căi care vă pot pregăti să aveți grijă de voi și de familia pe care o veți avea în viitor. Având în minte acest țel, puteți planifica succesul. Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf, din Cvo-
rumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Să facem tot ceea ce putem și să cultivăm reputația că excelăm în tot ceea ce facem. Să ne concentrăm mințile și trupurile asupra ocaziei glorioase de a munci pe care ne-o aduce fiecare nouă zi” („Două principii valabile pentru orice tip de economie”, *Liahona*, nov. 2009, p. 56). Pe măsură ce vă concentrați acum să învățați și să lucrați, veți crea obiceiuri care vă vor ajuta să vă simțiți mai încrezători în viitor. ■

Nota redacției. Puteți să-l rugați pe episcopul vostru să vă prezinte specialiștilor în bizuirea pe forțele proprii din țara voastră. Ei vă pot ajuta să descoperiți posibilități pentru studiile pe care le puteți urma și locurile de muncă pe care le puteți avea.

DESCOPERIȚI-VĂ CALEA

1.

CUNOAȘTEȚI-VĂ

Ce știți să faceți? Ce vă face plăcere să faceți? Răspunsurile la aceste întrebări vă pot ajuta să identificați o posibilă carieră care să se potrivească cu abilitățile, interesele și talentele pe care le aveți deja.

INDICIU: Puteți să-i întrebați pe părinții, profesorii și prietenii voștri ce talente cred că aveți. S-ar putea să fiți surprinși de ceea ce vă spun.

2.

CUNOAȘTEȚI LUMEA DIN JURUL VOSTRU

Ce locuri de muncă sunt necesare în zona în care locuiți? Care sunt companiile care angajează? Este înțelept să alegeți o carieră într-un domeniu care este în dezvoltare și în care s-ar putea să aveți ocazii în viitor.

INDICIU: De multe ori, universitățile sau școlile profesionale știu ce abilități sunt cerute și ce industrii sunt în creștere.

3.

SĂ ȘTIȚI CE TREBUIE SĂ FACEȚI ÎN CONTINUARE

Ce pregătire este necesară pentru locul de muncă pe care vi-l doriți? Unde veți obține pregătirea și educația de care aveți nevoie? Cum veți plăti pentru acestea? Pentru a atinge un obiectiv pe termen lung în carieră, va trebui să știți cum să ajungeți acolo.

INDICIU: Puteți să vorbiți cu persoane care fac deja ceea ce doriți voi să faceți. Adresați-le întrebări. Majoritatea oamenilor se bucură când oferă sfaturi și sugestii.

Împărțirea de cartonașe despre dragostea lui Dumnezeu

Allie B., 12 ani, Kentucky, S.U.A.

Cu puțin timp în urmă, familia mea și cu mine ne-am mutat în Kentucky. Am fost cu adevărat supărată pentru că mă despărțisem de toți prietenii și rudele mele. Statul Kentucky era foarte diferit de fostul meu stat cu care eram obișnuită. Prima oară când am mers la Biserică, am văzut că nu sunt așa mulți oameni acolo. Când mi-am dat seama cât de mică este ramura mea, am decis că, în loc să am gânduri negative cu privire la acest lucru, să fac ceva cu privire la aceasta.

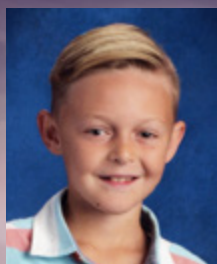
A doua zi, am mers cu mama mea la magazin. Înainte de a pleca de acasă, am luat un teanc de cartonașe pe care le puteam oferi oamenilor. Când am ajuns la magazin, mi-am cumpărat un baton de ciocolată și am mers la ieșirea din magazin. Casiera mi-a scanat batonul și, apoi, mi l-a dat. Eu i l-am dat înapoi. Părea confuză și mi-a spus: „Tocmai l-ați plătit, domnișoară”.

Am spus: „Știu, dar vi-l ofer cadou”. Apoi, am pus și un cartonaș lângă baton. Ea a zâmbit și mi-a mulțumit. S-a uitat pe spatele cartonașului, unde scrisesem „Toți sunt copiii ai lui Dumnezeu”. Am plecat fericită, știind că făcusem un lucru bun chiar și în cazul în care ea nu avea să se alăture Bisericii.

Mai târziu, în acea zi, îmi amintesc că am lăsat restul cartonașelor la casă. Când am ajuns din nou la magazin, am mers să întreb dacă mai sunt acolo. Apoi, am văzut ceva și m-am oprit. Aproximativ cinci dintre case aveau cartonașe cu mesajul „Toți sunt copiii ai lui Dumnezeu”. Casiera le împărțise. M-am simțit așa fericită datorită lucrurilor pe care le făcusem. ■

Rugăciune din canion

Carsen K, 11 ani, Utah, S.U.A.

Anul trecut, am mers într-o drumeție cu tatăl și fratele meu. Am pătruns adânc în canion. Am ajuns curând să explorăm o cărare alăturată drumului. Am găsit peșteri mari și locuri minunate din care puteam observa priveliștea. Am urcat mai sus și mai sus, deasupra pietrelor răsfrate și a dealurilor abrupte.

După o perioadă, ne pierduserăm de tot. Nu știam în ce direcție să mergem pentru a ajunge la baza canionului. Am rămas blocați în tufisuri dese, pierzând din vedere vârful și baza canionului. Am început să mă enervez foarte rău. Nu știam încotro să merg, și nici tatăl meu nu știa!

Începuse să se întunece și să fie frig și eram departe

de ieșirea din canion. Știam că Tatăl Ceresc știe în ce direcție să mergem.

Am spus: „Dacă vrem să ieșim de aici, trebuie să ne rugăm!”. Așa că am îngenuncheat toți trei și ne-am rugat, cerându-i Tatălui Ceresc să ne conducă la ieșirea din canion.

Pe măsură ce am început să mergem, am avut un sentiment că, atunci când aveam să vedem un copac mare și drept, ar trebui să mergem spre stânga. După ce am mers spre stânga, am văzut mașina noastră. Știu că Tatăl Ceresc ne-a ajutat să ieșim din canion. Tatăl Ceresc a răspuns rugăciunilor noastre și am ieșit în siguranță chiar când apunea soarele.

Sunt atât de recunoscător pentru puterea rugăciunii și pentru faptul că Tatăl Ceresc ne ascultă rugăciunile. ■

Strălucire puternică în Republica Cehă

Compilat de Sharon Goodrich, Revistele Bisericii

Suntem copii din cadrul Societății Primare din Republica Cehă. Vă prezentăm modul în care strălucim puternic în țara noastră.

Odată, mi-am pierdut mănușa mea preferată. Am fost foarte trist. Mama mea și cu mine ne-am rugat, dar nu am găsit-o. Am încercat să am credință. O săptămână mai târziu, fratele meu mai mic a găsit mănușa în stradă. Dumnezeu ne răspunde la rugăciuni. Îl iubesc și știu că El trăiește.

Andre W., 9 ani

Am prieteni la școală care nu sunt membri ai Bisericii, dar care întotdeauna îmi respectă standardele. Odată am spus că trebuie să ne rugăm iar ei au fost de acord. Am fost foarte fericită!

Ivana A., 11 ani

Prietenii mei și cu mine coboram scările. Când am ajuns la lift, am avut un sentiment neplăcut și le-am cerut prietenilor mei să nu-l folosească. Ei au hotărât să coboare cu liftul. Eu am coborât pe scări. Când am ajuns jos,

prietenii mei nu erau acolo. Liftul se blocase. A durat ceva timp înainte să iasă. M-am bucurat că nu s-a întâmplat nimic grav. De asemenea, m-am simțit bine că L-am urmat pe Duhul Sfânt.

Amalie N., 10 ani

La plajă, cerul a început să se întunece. Vântul bătea și înălța valuri uriașe. Erau tunete, fulgere și grindină. Toată lumea fugea să se adăpostească. Nu am fost răniți din cauza furtunii. Pe drumul spre casă, am văzut trei curcubeie. Știm că Dumnezeu ne-a ajutat și ne-a protejat.

Jakub B., 10 ani

Am o prietenă la școală cu care nimeni altcineva nu vrea să se împrietenească. Alți copii au început să-i spună lucruri răutăcioase care au făcut-o să se simtă

urâtă. I-am spus învățătoarei mele și am invitat-o pe prietena mea să se joace cu mine. Acest lucru a făcut-o pe prietena mea fericită!

Ludmila V., 8 ani

M-am supărat pe mama mea pentru că nu am vrut să mă spăl și să merg la culcare. Ziua următoare am fost trist din cauza alegerii mele greșite. Mama a spus că ne putem ruga ca Tatăl Ceresc să ne ierte. Am îngenuncheat și ne-am rugat. M-am simțit mai bine. Am învățat că ne putem pocăi și, datorită lui Isus Hristos, putem fi iertați.

Samuel H., 5 ani

Mi-am depus mărturia la Biserică. A fost nevoie de curaj! De atunci, am simțit Spiritul.

Eliska K., 11 ani

Când porcușorul meu de Guinea a fost bolnav, m-am rugat pentru el. Sunt recunoscătoare Tatălui Ceresc pentru că ne-a ajutat.

Aneta P., 10 ani

SĂ NE TRIMITEȚI O STEA!

Aproape am terminat colectarea stelelor! Dacă încă nu ne-ați trimis una, grăbiți-vă și trimiteți-ne o stea cu povestea voastră, fotografia voastră și permisiunea părinților voștri la liahona@ldschurch.org.

„Depun mărturie despre El, Mântuitorul lumii și Stăpânul nostru. El este Singurul Fiu Născut al Dumnezeuului cel Viu.”

Vărstnicul Jeffrey R. Holland

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

„*Miracles of the Restoration*”, Ensign, nov. 1994, p. 34.

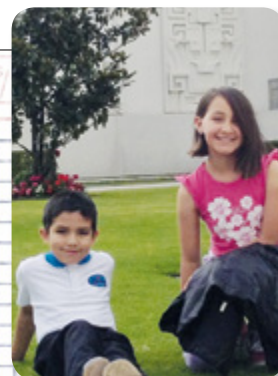

Pagina noastră

Când merg la Biserică, simt Spiritul lui Dumnezeu și dragostea pe care o am față de El și de Salvatorul meu, Isus Hristos. Îl iubesc pe Mântuitorul meu.

Ayana B., 7 ani, Franța

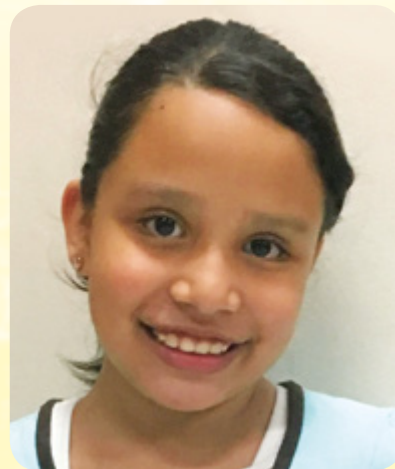

Îmi place foarte mult să fiu la templu cu familia mea. Este un loc frumos în care voi putea merge când voi împlini 12 ani. Este casa Domnului.

Aldo C., 10 ani, Mexic

„Președintele Monson și consilierii săi”
Omar A., 9 ani, Peru

Îmi place să împărtășesc Evanghelia la școală prietenilor mei, în special unui băiat care are dificultăți în a vorbi, scrie și citi. Un mod prin care putem împărtăși Evanghelia pe care a predicat-o Isus Hristos este prin a-i ajuta pe alții și a le sluji. De fiecare dată când învățătorul nostru ne dă o însărcinare din cartea pentru teme de acasă, sunt mereu dornică să-l ajut pe acest băiat. Îmi place foarte mult să le slujesc altora deoarece acest lucru mă ajută să simt dragostea Tatălui meu Ceresc.

Allison M., 10 ani, El Salvador

Speranță în Olanda

Megan Armknecht

Bazat pe o întâmplare adevărată

Grace este o tânără de 15 ani care locuiește în Olanda în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Războiul se desfășoară de mult timp. Oamenii din Olanda sunt flămânzi și speră ca războiul să se termine curând.

Ultimul an al celui de-al Doilea Război Mondial a fost cel mai greu pentru Olanda. Naziștii au luat totul. Grace nu mai putea merge la școală. Nu mai erau cărbuni pentru a încălzi casa. Grace și familia ei au fost nevoiți să mănânce bulbi de lalele pentru a-și stăpâni foamea. Aveau un gust oribil! Și, cel mai rău, era că tata încă mai era prizonier de război.

Dar speranța era în aer. Oamenii spuneau că naziștii pierdeau războiul. Și, în luna mai a anului 1945, naziștii au capitulat. Olanda era, în sfârșit, liberă din nou! Oamenii sărbătoreau pe stradă. Acum Grace se putea întoarce la școală. Nu mai erau soldați de care să se teamă.

Cea mai bună parte este că, într-o zi, în timp ce Grace și frații săi se întorceau de la școală, au văzut steagul Olandei fluturând în fața casei lor. Ei știau că aceasta poate însemna un singur lucru.

„Tata e acasă!”, a strigat Heber.

Grace și frații săi au fugit înăuntru. Grace și-a aruncat brațele în jurul tatălui său și l-a îmbrățișat puternic. A strâns-o și el la piept puternic. Era așa minunat să-l poată avea pe tata înapoi acasă.

La scurt timp după aceea, au început să vină în Olanda pachete cu mâncare, îmbrăcăminte și medicamente.

După război, conducătorii bisericii din orașul Salt Lake au trimis multe provizii pentru a-i ajuta pe oameni. Grace a primit chiar o rochie nouă! Ea purtase aceeași rochie timp de cinci ani, așa că a fost foarte fericită să primească una nouă.

Pentru prima oară după mulți ani, Grace avea suficientă mâncare. Președintele de misiune din Olanda și guvernul

olandez au decis să înceapă un proiect în cadrul căruia să cultive cartofi și, astfel, să sporească resursele de mâncare. Membrii Bisericii au plantat mulți cartofi pe câmpurile din apropiere. Până toamna aveau să aibă mii de cartofi de mâncat.

„Privește!”, i-a spus Grace tatălui ei, arătând către planta de cartofi care răsărea. „Nu vom mai fi iar flămânzi!”

Tata a dat din cap, dar nu a zâmbit. A spus: „Vorbeam cu președintele Zappey. Dânsul a spus că sfinții din zilele din urmă din Germania încă mai sunt flămânzi, așa cum am fost noi. Ei nu primesc ajutor din partea guvernului ca noi”. Tata și-a pus brațul pe umerii lui Grace. „Președintele Zappey ne-a rugat să le dăm sfinților nemți cartofii noștri.”

„Să renunțăm la cartofii noștri?!”, a strigat Grace. Dar naziștii erau din Germania! „Tată, pot fi ei sfinți din zilele din urmă, dar tot nemți sunt.”

„Știu că nu este ușor”, a spus tata. „Dar și ei sunt copii ai lui Dumnezeu. El îi iubește și pe ei. I-am iertat că m-au ținut prizonier. Domnul ne poate ajuta pe toți să iertăm.”

Grace s-a uitat la tata. El era cea mai curajoasă persoană pe care o cunoștea, dar nu știa dacă ea, personal, avea curajul de a ierta ca el. Apoi, și-a amintit de unul dintre învățătorii ei de la școală, din timpul războiului. Învățătorul ei a spus că nu toți nemții sunt naziști și că nu toți soldații naziști sunt răi. Și acum, fetele și băieții din Germania flămânzeau așa cum făcuse și Grace.

Grace a respirat adânc. „Înțeleg”, a spus ea. „Hai să le dăm cartofii noștri.”

Tata a îmbrățișat-o și a zâmbit. „Ești o fată atât de curajoasă. Acesta este un lucru greu de făcut. Dar noi suntem ucenici ai lui Isus Hristos și așa sunt și frații noștri și surorile noastre din Germania.”

Grace a zâmbit. Sentimentele de mânie din inima ei s-au înmuiat și a simțit pace și căldură. A putut să-i ierte pe nemți. Și Isus a putut s-o ajute să-i și iubească. ■

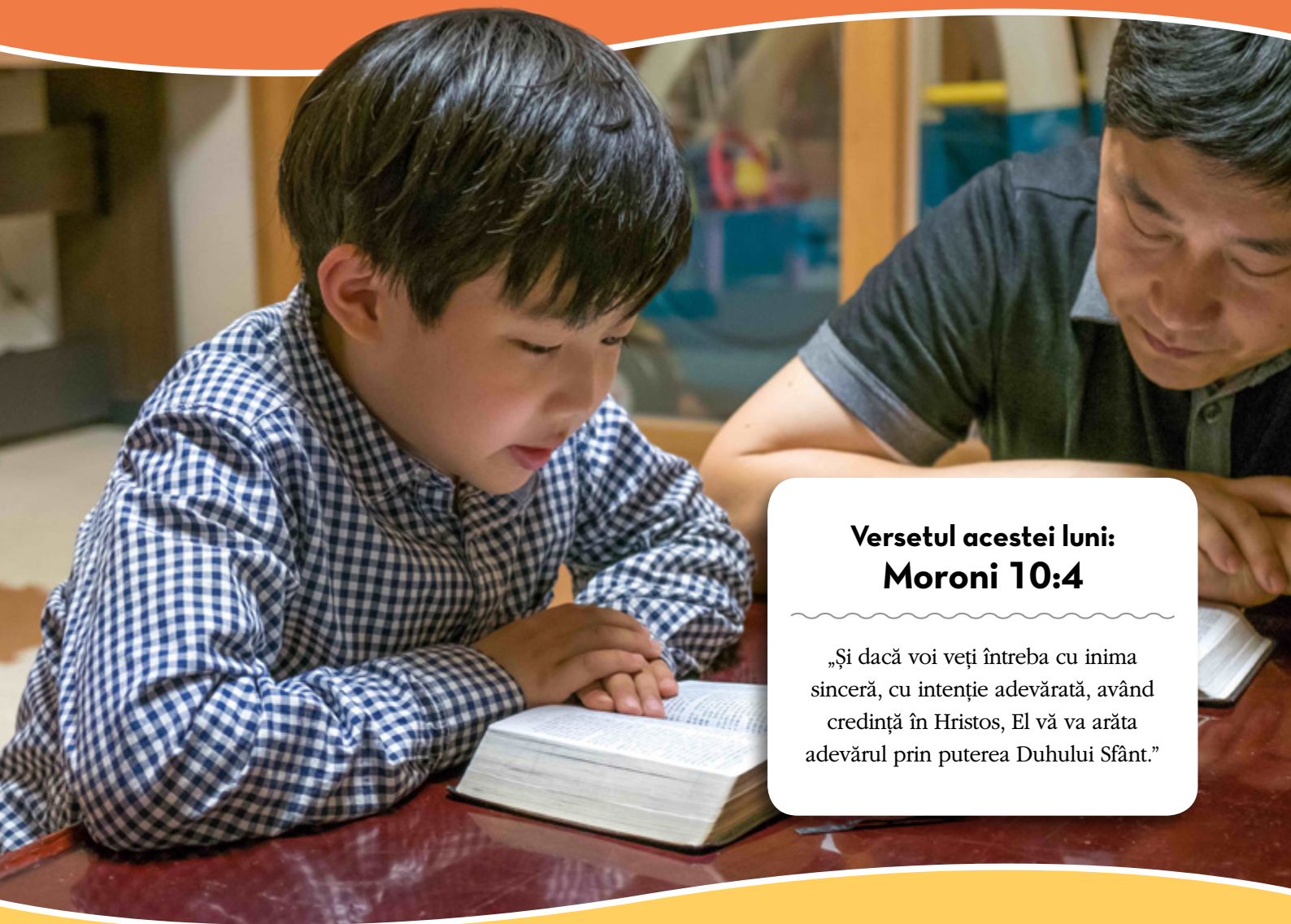
Autoarea locuiește în New Jersey, S.U.A.

Sfinții din zilele din urmă din Olanda au oferit 70 de tone de cartofi și 90 de tone de hering sfinților din zilele din urmă din Germania. Mai târziu, în anul 1953, sfinții din Germania le-au trimis membrilor Bisericii din Olanda ajutor după o mare inundație.

Club de lectură din Cartea lui Mormon

ALĂTURAȚI-VĂ CITIND DIN CARTEA LUI MORMON!

Puteți să citiți singuri, împreună cu familia sau cu un prieten. Apoi, trimiteți-ne o fotografie cu voi citind din Cartea lui Mormon și scrieți-ne despre ceva ce ați învățat sau despre povestirea voastră preferată din Cartea lui Mormon. Trimiteți povestirea voastră la liahona.lds.org (apăsați pe „Submit an Article”).

Versetul acestei luni: Moroni 10:4

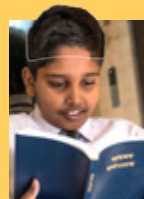
„Și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt.”

Povestirea mea preferată din Cartea lui Mormon se găsește în 3 Nefi 17 și este despre Isus binecuvântându-i pe copii. Îmi place povestirea pentru că ne

arată cât de mult ne iubesc Isus și Tatăl Ceresc. Mă pot identifica cu copiii și îmi imaginez că sunt acolo.

Barbora J., 11 ani, Republica Cehă

Iubesc Cartea lui Mormon pentru că este o carte adevărată. Este scrisă de profeți. Mă ajută să aleg ce este drept și mă ajută când am probleme. Cred că este adevărată.

Jason S., 10 ani, Maharashtra, India

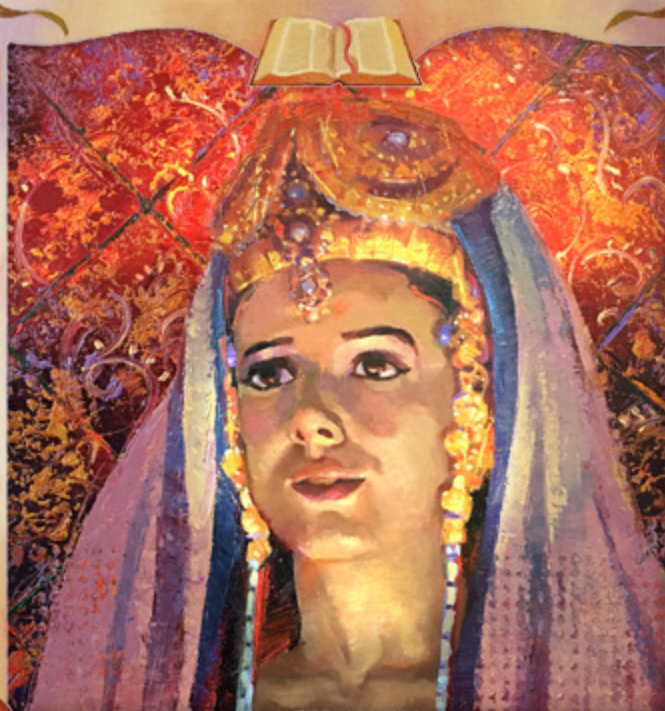
Estera a fost curajoasă

Estera a fost împărăteasă în Persia. Împăratul nu știa că Estera era din rândul iudeilor. Împăratul avea un prieten rău care-i ura pe iudei. El l-a păcălit pe împărat să spună că toți iudeii din țară trebuie să fie uciși. Estera a decis să-l roage pe împărat să-i salveze poporul. Însă ea putea să fie ucisă dacă mergea la tronul împăratului. Estera i-a rugat pe iudei să postească pentru ea. Când Estera s-a dus la tronul soțului ei, acesta a primit-o. Ea i-a invitat pe el și prietenul său la un ospăț. Acolo, ea le-a spus că făcea parte din rândul iudeilor. Împăratul nu a putut schimba legea, dar a permis iudeilor să se apere. Cu ajutorul lui Dumnezeu, Estera și-a salvat poporul.

„Împărăteasa Estera”, Rebecca C., 8 ani, Aragua, Venezuela

Citiți despre Estera în Estera 2-8.

ESTERA

**Estera a fost curajoasă și a crezut în Dumnezeu.
Pot să fiu curajos și să apăr ceea ce este drept!**

- Memorează ultima parte din Estera 4:14.
- Vizionează capitolul 45 din Povestiri din Vechiul Testament, pe scripturestories.lds.org.
- Dacă părinții tăi spun că ești destul de mare, postește pentru cineva la care ții.
- Pot să fiu curajos de...

Împărăteasa Estera

Kim Webb Reid

Estera a fost o împărăteasă. Ea a fost căsătorită cu împăratul Persiei.

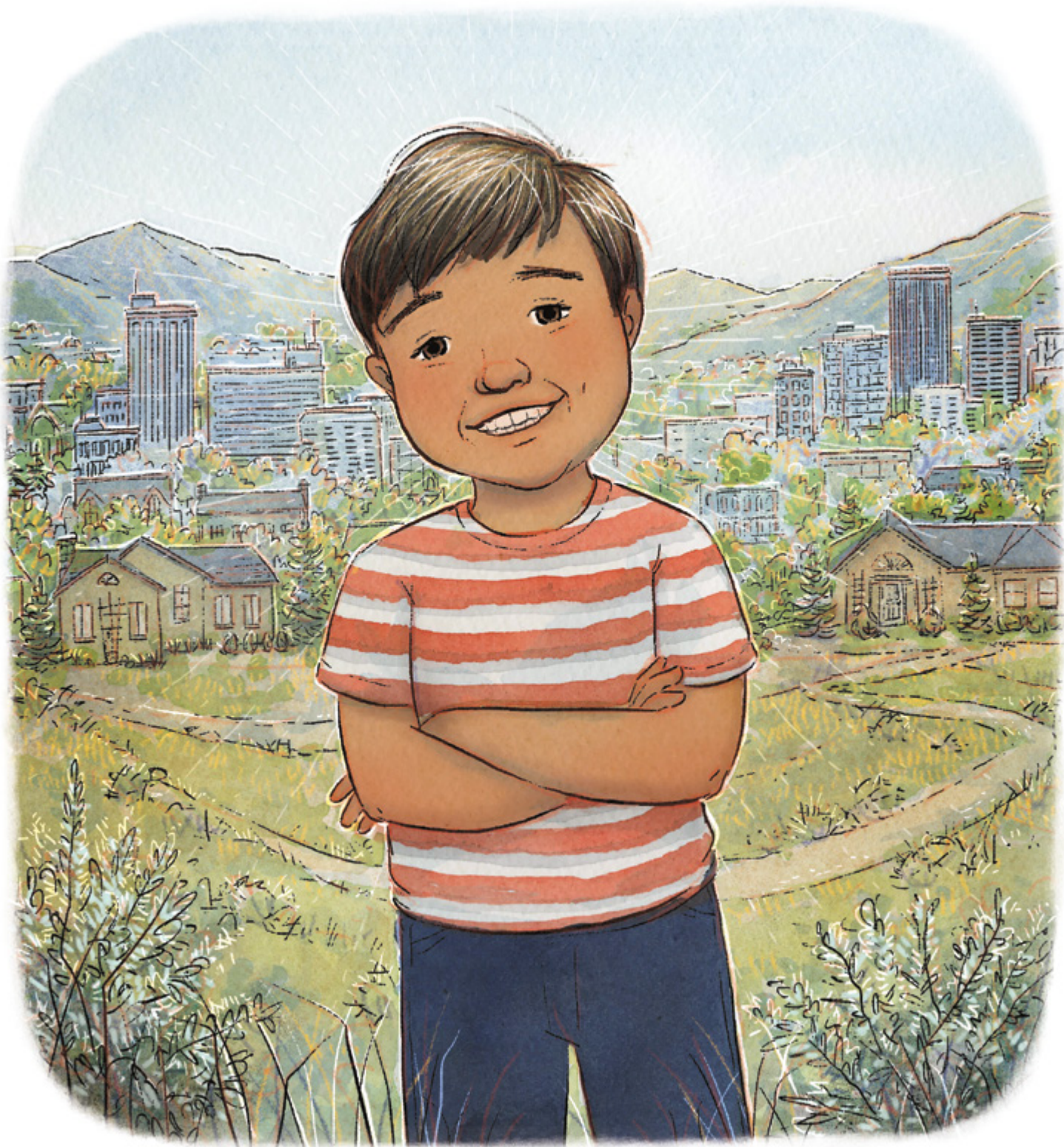

Împăratul a avut un prieten care era un om rău. El l-a păcălit pe împărat să dea o lege ca toți iudeii să fie uciși! Împăratul nu știa că soția sa, Estera, era din poporul iudeu.

Estera a decis să-l roage pe soțul ei, împăratul, să-i salveze pe cei din poporul său. Dar s-a îngrijorat că s-ar putea ca acesta să se supere. Estera i-a rugat pe toți iudeii să se roage și să postească pentru ea. Apoi, ea a mers la împărat. Acesta nu era mânios!

Estera l-a invitat pe împărat și pe prietenul său la cină. Acolo, aceasta i-a zis împăratului că *ea* este din poporul iudeu. Împăratul s-a mâniat pentru că prietenul său îl păcălise. El avea să le zică iudeilor că se puteau apăra. Estera a ajutat la salvarea celor din poporul său!

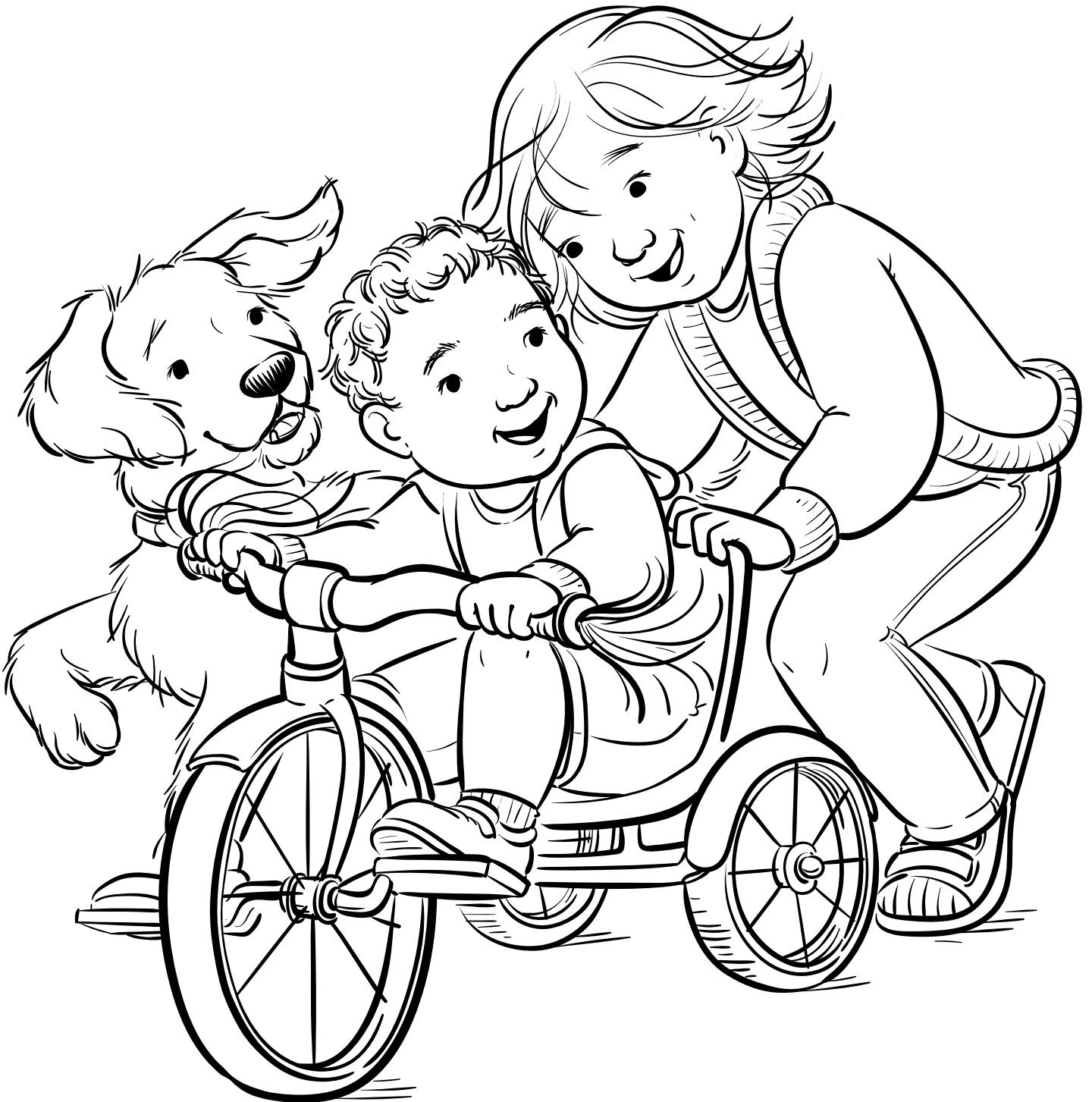

Ne putem ruga pentru a cere ajutorul Tatălui Ceresc.
Putem fi curajoși precum Estera. ■

Din Estera 2-8.

Pot să-i ajut pe alții să se simtă iubiți

**Președintele
James E. Faust
(1920-2007)**

al doilea consilier în
Prima Președinție

SPRIJINUL NOSTRU

Îndrumarea spirituală depinde, în mare măsură, de armonia în care te afli cu... profeți, văzători și revelatori.

Doresc să vorbesc despre oficiile sacre ale acelor conducători ai preoției care au fost „chemați și aleși” (D&L 55:1) pentru a îndruma Biserica în această zi...

Frații mei [din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli] sunt, fără excepție, bărbați buni, onorabili și demni de încredere. Le cunosc sufletul. Ei sunt slujitorii Domnului. Singura lor dorință este să muncească în mărețele lor chemări și să clădească împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Frații noștri, care slujesc în aceste zile și timpuri, sunt verificați, încercați și fideli... Inimile lor sunt atât de pure, experiența lor este atât de cuprinzătoare, mintea atât de ascuțită și înțelepciunea spirituală atât de profundă, încât este o alinare simplul fapt că te afli în prezența lor

... [Când am fost chemat, am fost sfătuit] că cel mai important lucru pe care trebuie să-l realizez este să fiu întotdeauna în armonie cu frații mei...

Aceasta era ceva ce doream să fac din toată inima...

Eu am ajuns la concluzia că îndrumarea spirituală depinde, în mare măsură, de armonia în care te afli cu președintele Bisericii, cu membrii Primei Președinții și cu cei ai Cvorumului Celor Doisprezece – aceștia toți fiind susținuți... ca profeți, văzători și revelatori. Nu știu cum ne-am putea aștepta să fim în deplină armonie cu Spiritul Domnului dacă nu suntem în armonie cu președintele Bisericii și cu ceilalți profeți, văzători și revelatori...

Sfatul pe care îl dau membrilor Bisericii este să-l sprijine pe președintele Bisericii, să sprijine Prima Președinție,

Cvorumul Celor Doisprezece și alte autorități generale din toată inima lor și cu tot sufletul lor. Dacă vom face acest lucru, vom fi la loc sigur...

Noi trebuie, de asemenea, să-i sprijinim și să-i susținem pe conducătorii noștri locali pentru că și ei au fost «chemați și aleși». Fiecare membru al acestei Biserici poate primi sfat de la un episcop sau un președinte de ramură, un președinte de țară sau un președinte de misiune și de la președintele Bisericii și cei care slujesc alături de el. Niciunul dintre acești frați nu a cerut să primească chemarea respectivă. Niciunul nu este perfect. Totuși, ei sunt slujitorii Domnului, chemați de El prin intermediul celor care au dreptul la inspirație. Cei chemați, susținuți și puși deoparte sunt îndreptățiți să beneficieze de sprijinul și susținerea noastră. ■

Dintr-o cuvântare de la Conferința Generală din octombrie 2005.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852-1922). ORBUL LA SCĂLDĂTOAREA SILOAMULUI, 1879, ULEI PE PÂNZĂ, 40 X 50 1/4 INCH. MUZEUL DE ARTĂ AL UNIVERSITĂȚII BRIGHAM YOUNG, CUMPRĂTĂ CU FONDURI OFERITE DE JACK R. WHEATLEY, ÎN ANUL 2014.

**ORBUL LA SCĂLDĂTOAREA
SILOAMULUI, EDMUND
BLAIR LEIGHTON**

„El a răspuns: «Omul acela, căruia I se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, și mi-a zis: „Du-te la scaldătoarea Siloamului, și spală-te”. M-am dus, m-am spălat, și mi-am căpătat vederea»...

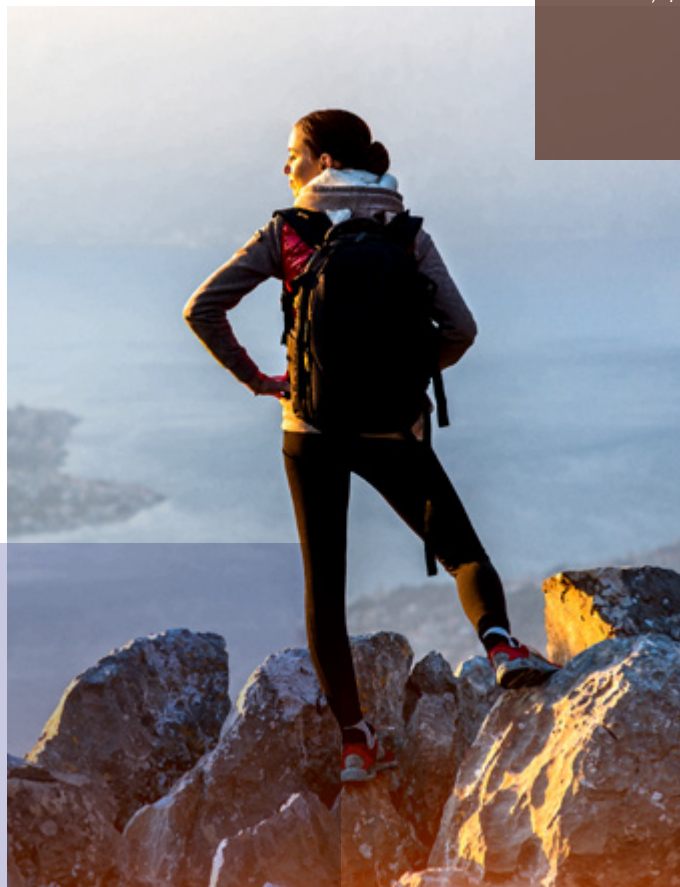
«Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic» (Ioan 9:11, 33).

TINERI ADULȚI

**ANALIZAȚI-VĂ
„MOTIVELE”**

*Care sunt motivele pentru care
trăiți potrivit Evangheliei?*

44

TINERI

**CUM VĂ POATE
ÎNVĂȚA DUHUL
SFÂNT**

50, 56

**MUNCEȘTE
ACUM PENTRU
VIITORUL PE CARE
ȚI-L DOREȘTI**

62

CONFERINȚA
GENERALĂ

**5 MODURI DE
A ÎNVĂȚA DE
LA CONFERINȚA
GENERALĂ**

50, 54,
58

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

